

BRESTOV obzorNIK

GLASILO KOLEKTIVA

LETNIK III

30. AVGUST 1969

ŠTEVILKA 23

Kaj bomo pokazali na zagrebškem velesejmu

Jesenski zagrebški velesejem je po svoji tradiciji med največjimi takšnimi prireditvami na svetu. Nastop na tej prireditvi ni več samo reklamno-propagandnega značaja, temveč gospodarsko nujna stvar.

Zagrebški velesejem je postal mednarodno in medcelinsko srečanje za izmenjavo blaga za široko potrošnjo, pa tudi za reprodukcijo in razvoj industrije.

Sodelovanje našega podjetja na zagrebških velesejnih je pogojeno s časom, ko se začne jesenska prodajna sezona in ko domači in tuji kupci že izbirajo asortiman za program prodaje v naslednjem poslovnem letu.

Asortiman pohištva, ki ga proizvajajo naše tovarne, je po oblikovni in kvalitetni plati dosegel velik sloves na tujih tržiščih, pa tudi v domovini. Zanimanje za pohištvo »BREST« narašča na domačem tržišču vzporedno z naraščanjem standarda in okusom potrošnikov.

Z našim pohištvom sodelujemo na vseh večjih razstavah in saloni pohištva v Evropi (Köln, Pariz, Milano, Leipzig itd.), prav tako pa tudi doma v Zagrebu, Beogradu in Ljubljani, kjer razstavljamo na specializiranih razstavah pohištva in pomembnejših sejmihi.

V Zagrebu bomo od 11. do 21. septembra razstavljali poleg našega standardnega prodajnega programa pohištva tudi nekatere nove izdelke, da bi tako testirali tržišče, ugotovili želje in okus potrošnikov in trgovcev iz Jugoslavije, pa tudi predstavnike trgovine in proizvodnje iz tujine.

Razen dnevne sobe DANIELA, ki jo bomo tokrat razstavili v nekoliko izboljšani izvedbi (trosed z izvlačnim ležiščem), bomo seveda prikazali tudi že popularno dnevno sobo FLORIDA, ki bo prav tako nekoliko izboljšana. Od novih izdelkov bomo prikazali še dve nekoliko bogatejši dnevni sobi, sobo ALEKSANDRA z vgrajenimi aparaturami »stereo« in blagajno ter nekoliko izpopolnjeno enodnevno sobo iz programa ABCD. Mimogrede ne bo odveč poudariti, da je sestava garniture ABCD na letošnjem Salonu pohištva v Ljubljani dobila najvišje priznanje — »ZLATI SPOJ«.

Ker smo že znani proizvajalci stilnega pohištva (AERLY AMERICAN, MEDITERAN, SPANISH PROVINCIAL itd.), bomo razstavili kombinacijo salona y-70 in y-90, ki so ravno tako pozele že mnogo priznanj na tržišču.

Ker nam dodeljeni prostor na tem sejmu ne dovoljuje, da bi lahko pokazali celotni asortiman naše proizvodnje za domače in tuje tržišče, ga bomo del razstavili pri nekaterih priznanih domačih trgovskih hišah.

Vsekakor bomo tudi na tej prireditvi prispevali k ugledu in popularizaciji pohištva BREST, istočasno pa nam bodo pripombe in

predlogi potrošnikov in trgovine novo napotilo za kvalitetno in oblikovno dopolnjevanje asortimana.

Med zagrebškim velesejmom pričakujemo obiske tujih partnerjev (nekateri so že najavljeni), ki želijo še vnaprej sodelovati, mnogi pa se bodo prvič odločili za nakup našega pohištva.

Vse to priča, da sta bila izbira asortimana in prehod na najvišjo kvaliteto pohištva v naši proizvodnji pravilna. Tudi v prihodnje si moramo prizadevati, da bo pohištvo BREST pojem kvalitete, mode in sodobne oblike.

F. Turk

II. strojna na svojem mestu

Rekonstrukcija kljub nekaterim zapletom teče v glavnem v rokih in tako kot je bilo določeno. Od 10. do 17. avgusta smo opravili rekonstrukcijo II. strojne delavnice, tako da je sposobna sprejeti nove stroje, ki bodo v glavnem prispeli septembra in v začetku oktobra. Do zdaj smo prejeli transportne naprave in robovno brusilko. Vsak stroj, ki ga bomo dobili, bomo takoj postavili na mesto, ki ga določa tehnološki načrt. Prav zato smo morali sedanje premike napraviti še preden bomo dobili nove stroje. Tako bomo rešili vprašanje skladiščenja strojev in montaža bo tekla postopoma.

Delavci, ki pri rekonstrukciji niso sodelovali in so se po osmih dneh vrnili na delo, so se znašli v popolnoma drugačnem okolju kot so ga zapustili. Vse stroje so našli na drugih mestih, transportna sredstva (trakovi in premičnice) so nova in neprimerno bolje delujejo kot so dosedanja. Prostori so opredeljeni. Ko bodo montirani še vsi drugi stroji in bo stekla linija, bo oddelek dobil popolnoma novo podobo.

Zdaj, ko smo zaključili že drugo etapo rekonstrukcije, je pred nami tretja. Na vrsti je površinska obdelava lesa. Prvega septembra moramo pričeti z mon-

tažo sušilnih kanalov oziroma celotne linije za lakiranje in lужenje. Zato smo morali prestaviti pripravo površin v nove prostore, prestaviti kabine za brizganje laka in skladišče glasbenih omaric.

Domnevamo, da bo prog za lakiranje stekla med 15. in 20. septembrom. Potem bi morala proizvodnja steči že po novih napravah. Nekje do 10. septembra bo gotov drugi del objekta z zamenjavo ostrešja, zato bo mogo-

če že v septembru prestaviti furnirnico v njene prostore. Če nam bo dopuščal čas, bomo to napravili koncem septembra, prav gotovo pa v začetku oktobra.

Ostane nam samo še obdelava površin, montaža in pakirna. Od tega, koliko časa se bomo zamudili z montažo proge za lakiranje, je odvisna tudi rekonstrukcija omenjenih oddelkov.

Če bo vse teklo po programih, bomo rekonstrukcijo končali oktobra. Le morebiti zapoznelo poslane stroje bomo montirali naknadno.

Do novega leta bo torej tehnologija v celoti osvojena. V novem letu bomo torej pričeli z novimi kapacitetami v vseh njihovih zmogljivostih.

T. KEBE

Proizvodnja kljub rekonstrukciji nad planom

Tovarna pohištva Martinjak

Samo indeks o presegu mesečnega plana z vrednostjo 102 še ne pove vsega. Prepričan sem, da bi bil ta odstotek znatno višji, če bi bilo rešeno vprašanje o kapacitetah sušilnic in pogojih dela v lakirnici.

Pri sušenju lesa v TP Martinjak je že dalj časa občutiti premajhno zmogljivost sušilnic. Posledice tega so:

— Ne moremo si ustvariti prepotrebne količine suhega lesa na zalogi pred strojno obdelavo;

— kvaliteta posušenega lesa je slaba in je v proizvodnji več škarta kot sicer.

Nove posledice tega se kažejo v nekompletaciji izdelka, daljšem ciklusu proizvodnje, nižjih stroških surovin in kasnitvi dobavnih rokov. Poprečna debelina bukovega lesa, ki ga predelujemo v proizvodnji, je za leto 1969 že 46,3 mm, čas sušenja te debeline pa je mnogo daljši, zahteva več pazljivosti in upoštevanje režimskega sušenja. Večkrat je slišati na račun sušilnic v TPM očitke,

da niso polno izkoriščene, saj bi se dalo posušiti z njimi več. Ne zanikam tega. Instruktorji nimajo ravno najboljših organizacijskih oblik pri vodenju sušilnic, saj jim ne morejo posvečati dovolj pozornosti. Pri tolikšnem asortimanu debelin in velikih količin lesa je potreba vzpostaviti samostojno delovno mesto sušilničarja.

Nihče ni pripravljen reči, kako, s kakšnimi režimi sušenja. V zadnjem času imamo težave tudi v lakirnici. Odstranitev grecev zaradi rekonstrukcije je imela posledice pri samem lakiranju. Pričela se je pojavljati sivina, posebno ob slabem vremenu, ko se je povečala relativna vlažnost zraka. Ta je v nekaterih primerih dosegla celo 80 % in več. Tudi sredstvo proti meglenju iz ZKI Domžale ni pomagalo dovolj. Bojimo se deževnih dni in nestrpnost čakamo »odrešilne« sušilne kanale.

Nadaljevanje na 2. strani

Jedilnica ABCD programa

Iz vsebine:

— Kako je z nabavo strojev?

— Grafični in številčni rezultat gibanja poslovanja v letu 1969

— V novi strojni

— Gibanje osebnih dohodkov

Proizvodnja nad planom

Nadaljevanje s 1. strani

Kljub doseženemu obsegu proizvodnje nismo izpolnili obveznosti do naših tujih kupcev. Delavci v pripravi dela in v proizvodnji si še ne znajo pravilno razlagati rokov v pogodbi in s tem v zvezi besede »moramo«. Ne gre samo za izpolnjevanje naročil, temveč tudi za ustvarjanje odnosa in videza, da imamo industrijsko planirano proizvodnjo.

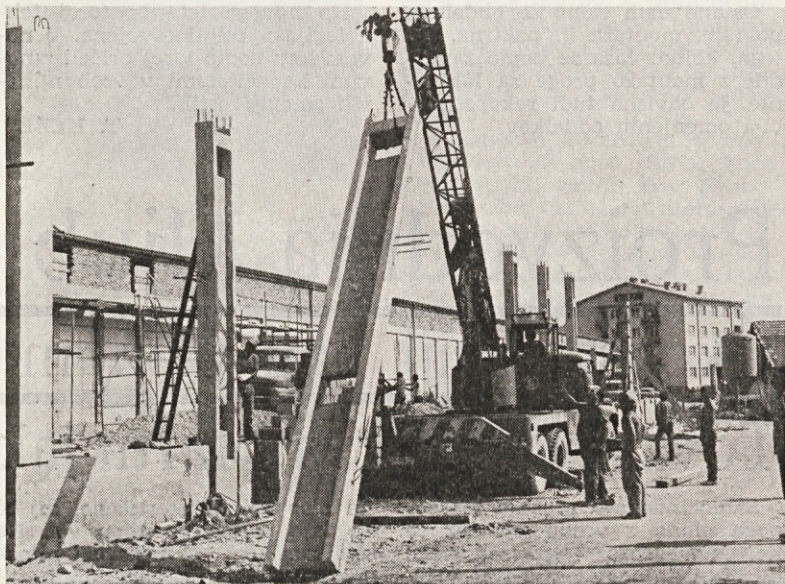
To še posebej velja za kupce, do katerih smo zainteresirani zaradi prodajnih cen in zaradi večjih pogodbenih količin. S tem v zvezi naj povežem še kvaliteto izdelkov in poudarim, da si končna kontrola ne bi smela dopustiti izraza »naj bo«. Njena dolžnost je, da odločno reče: »ne«, če izdelki niso kvalitetni in ne ustrezajo zahtevam v pogodbi. Ločiti je treba kvaliteto od nekalitete že v tovarni, saj od tega zavisi

kupčev odnos do proizvajalca in do kasnejših naročil.

Naj k doseženemu obsegu proizvodnje v mesecu juliju dodam še podatek, da smo v primerjavi z istim mesecem lani dosegli povečanje z indeksom 154. Rezultat je tudi posledica vse bolj obvezne kooperacije na področju ploskovnega, pa tudi masivnega pohištva. Tak način dela bo tudi vnaprej, saj so prav pred nami izdelki z večjo udeležbo furnirnih elementov. Specializacija posameznih dejavnosti zagotavlja večjo produktivnost in kvaliteto, vendar samo na podlagi ekonomsko upravičenih cen.

Realizacija proizvodnega plana v mesecu juliju naj bo samo spodbuda in merilo, da je mogoče tudi v nenormalnih pogojih rekonstrukcije doseči načrtano pot polletnega plana.

F. Štrukelj

Gradnja skladišča v Tovarni pohištva Cerknica

Tovarna pohištva Cerknica

Zelo smo lahko zadovoljni, da proizvodnja kljub rekonstrukciji dosega rezultate, ki so jih zahtevali akcijski mesečni načrti. Ta podatek pa ni pobuda samo za TP Cerknica, ampak tudi za vse tiste člane kolektiva in izvajalce, ki uspešno delajo pri modernizaciji Tovarne pohištva Cerknica.

V juliju, v času največjih gradbenih del, smo v Tovarni pohištva proizvedli za 5.701.000 din. Če to vrednost primerjamo z junjsko ugotovimo, da smo v juliju dosegli za 966.000 din ali za 20% večjo vrednost proizvodnje. Če pa primerjamo julijsko vrednost proizvodnje s preteklimi meseci letos, lahko ugotovimo, da smo samo v marcu in aprilu dosegli večjo vrednost proizvodnje. V ostalih mesecih pa je bila vrednost proizvodnje nekoliko nižja:

Mesec	Proizvodnja	Bazni indeks	Večji indeks
Januar	5.019.000	100	100
Februar	4.746.000	95	95
Marec	5.823.000	116	123
April	5.829.000	116	100
Maj	5.324.000	106	91
Junij	4.735.000	94	89
Julij	5.701.000	114	120
Skupaj:	37.177.000		

Razlike, do katerih pride v vrednosti proizvodnje posameznih mesecev, niso zaradi rekonstrukcije, pač pa zaradi različnega asortimana, ki ga lahko delamo v posameznih mesecih. Velik vpliv na obseg proizvodnje imajo tudi izostanki. Upoštevati moramo, da je po letnem načrtu določeno intenzivno izkoriščanje dopustov v poletnih mesecih. Od skupnega števila dopustov — 13.632 dni — je bilo v juniju izkoriščenih 1685 dni ali 12%, v juliju pa 2.089 dni ali 15%. Zato so se znatno zmanjšale kapacitete urnega fonda in sicer samo v juniju in ju-

liju za 30.200 ur, kar predstavlja skoraj tretjino mesečne porabe proizvodnih ur.

Zato lahko skoraj upravičeno rečemo, da teče proizvodnja med rekonstrukcijo brez večjih zastojev. Problemov pri vodenju proizvodnje ne manjka, vendar jih hitro rešujemo. Zavedati se moramo, da napravi veliko napako na furnirni površini že vsako drobno peščeno zrno in da je take napake zelo težko popravljati. Med gradbenimi deli v tovarniških objektih pa je nemogoče zavarovati vse površine, da bi preprečili te poškodbe. Zato poškodbe nastajajo, vendar jih operativna pravočasno odpravlja. Se večje težave pa so s skladiščnimi prostori. V tovarni smo praktično ostali brez skladiščnih prostorov za iverne plošče, vezane plošče, lesanit itd. Tudi za furnir imamo samo 35% prostora od tistega, ki je načrtovan po rekonstrukciji, ker smo morali odstopiti prostor furnirnici za proizvodnjo. Zato so vsak dan težave, kam s prispelimi surovinami. Zaradi hitrega sprejemanja vlage moramo te materiale vskladiščiti v zaprt prostor. Trenutno uporabljamo za skladišče iverk novega razreza plošč za skladišča gotovih izdelkov, skladišča tovarne Iverka Cerknica, nadstreške pri tovarni itd. Za lesanit pa nam je odstopila del skladiščnega prostora tudi Bazenska žaga. Največje težave so v tem, ker tovarna potrebuje velike količine surovin vseh debelin, za to pa ni skladiščnih prostorov.

Kljub vsem težavam bomo z doseženim obsegom proizvodnje lahko pravočasno dali tržišču vse potrebne količine izdelkov, ki jih imamo v letnem načrtu. Računamo celo, da bomo letni načrt obsega proizvodnje presegli in istočasno tovarno tudi modernizirali. To pa je naš cilj, ki ga celotni kolektiv skrbno uresničuje.

J. LIPOVEC

Kako je z nabavo strojev?

Bliža se jesen in z njo tudi za ključek rekonstrukcije gradbenih objektov. V Cerknici smo zgradili nov objekt I. strojne in sušilnice, rekonstruirali klejarno, sedaj prekrivajo pred II. strojno, v zaključni fazi so gradbena dela nove kotlovnice. Tovarna v Martinjaku je z nadzidavo dobila popolnoma nov videz. Vse to sedaj čaka na dodatno opremo. Tehnologija, prirejena novim dimenzijam, je zahtevala izpopolnitev strojnega parka. Zato bomo letos nabavili okoli 80 strojev in naprav za potrebe naših tovarn. In kako daleč smo sedaj s to nabavo?

Dobra četrtina strojev je že pri nas. Izmed njih bi posebej omenili sušilni kanal za TPC z vso opremo za linijo površinske obdelave in sušilni kanal za TPM. Pričetek montaže v obeh poslovnih enotah je ob koncu tega meseca.

Prav tako smo razen furnirskih škarij dobili tudi že za furnirnico v TPC.

V Tovarni ivernih plošč priključujejo novi sušilnik, pa tudi napravo za iznašanje iverja.

Dobili smo tudi že parni kotel za cerkniške tovarne. Poleg tega je prispelo še nekaj drugih strojev, ki smo jih že vključili v

proizvodnjo ali pa čakajo na za ključek gradbenih del.

Tuji dobavitelji so nas obvestili, da so odposlali naslednjo četrtino strojev, ki jih pričakujemo prav v teh dneh. Tudi ostale stroje bodo odposlali še v tem mesecu ali v prvih dneh septembra.

Seveda, kakor je že skoraj pravilo, tudi pri dobavah strojev ne gre brez težav in zakasnitev.

Letošnja močna konjunktura, ki vlada na evropskem tržišču, se je odrazila tudi pri naših dobaviteljih.

Dobavne roke so nam podaljšali: firma SCHMID za podajalne naprave pri kalibrirki ter firma HOMAG za robovno furnirko. Kasni dobava stiskalnice od firme FRIZ. Tudi firma SCHWABEDIESEN se ne bo držala dogovorjenega roka za razrezovalki. Vsa prizadevanja in posredovanja pri teh dobaviteljih so bila zamažena.

Pri vseh firmah so podobno odgovorili: Delamo s polno zmogljivostjo, imamo težave s kooperanti. Prosimo za razumevanje. Tem dobaviteljem smo znova prikazali položaj v katerega smo zašli zaradi kasnitve dobave in v to akcijo vključili tudi našega tujega partnerja.

Vendar je zaradi že omenjene

Grafični in številčni rezultat gibanja poslovanja v letu 1969

V prejšnji številki Brestovega obzornika smo objavili pregled plan-skih rezultatov za II. polletje 1969. leta. V tem kratkem sestavku dajemo številčni prikaz o gibanju poslovnih rezultatov.

	Ocena 1969	Indeks (1968 = 100)
Proizvodnja	12.035	126
Prodaja	11.615	132
Izvoz v \$	4.616.000	136

Ze sama primerjava indeksov nam pokaže, da je tempo rasti poslovnega rezultata v letu 1969 izredno hiter, kljub problematiki, ki se pojavlja z modernizacijo in rekonstrukcijo.

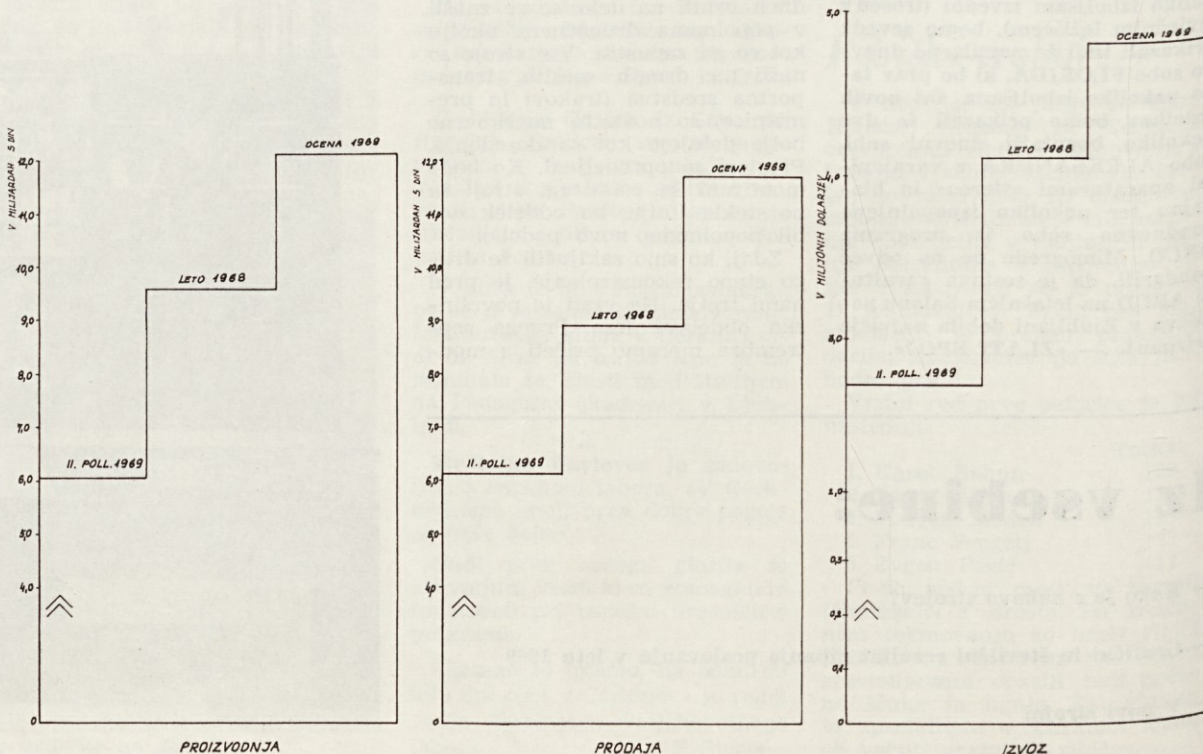
Če pa primerjamo leto 1967 kot bazno (1967 = 100), potem dobimo naslednje indekse o rasti poslovnega rezultata.

	Indeks
Proizvodnja	166
Prodaja	170
Izvoz	174

Te primerjave nam povedo, da se je podjetje uspešno vključilo v tržna dogajanja in da uspešno angažira razpoložljive kapacitete. Tendenco rasti je zelo pregledno videti v naslednjih grafičnih prikazih.

B. Mišič

PRIMERJAVA GIBANJA OSNOVNIH KATEGORIJ PODJETJA „BREST“

konjunktura upanje na uspeh zelo majhno.

Lahko pa se nadejamo, da bo večina strojev in naprav dobavljenih do konca septembra, kar bo še vedno v okviru časa, postavljenega z akcijskim načrtom. A. Markovčič

Skladišča na Iverki bo treba povečati

Skladišča so pravzaprav neproizvodni del tovarniških objektov. Namenjena so za vskladiščenje osnovnih in pomožnih materialov, ki jih v proizvodnji rabimo za krajši ali daljši čas. Za normalno delo v proizvodnji so določene zaloge materialov nujno potrebne. Z vidika ekonomičnosti in rentabilnosti poslovanja pa težimo za tem, da so zaloge čim manjše.

Novo skladišče plošč bo v podaljšku sedanjega razreza plošč (prizidek na Iverki) in sedanjega skladišča iverk, ki jih proizvaja TIP. Raztezalo se bo proti potoku Cerkniščica v dolžini 40 metrov. Skupna kvadratura skladišča bo okrog 1300 kv. metrov. Skladišče bo namenjeno za vskladiščenje okrog 1900 kub. metrov raznih vrst plošč.

Za osnovo izračuna prej omenjene količine smo vzeli dosedanje maksimalne in minimalne zaloge, upoštevajoč pri tem povečanje obsega proizvodnje tako v TPC in v TIP. Poleg prostora za zložaje je predviden tudi prostor za manipulacijo s stranskim vilicarjem.

b) Povečanje prostora za sortiranje plošč po debelinah. Plošče bodo zlagali okrog 4 m visoko.

c) Prostor za razkladanje in nakladanje plošč. Kamion bo zapegljal lahko v samo skladišče.

Graditev novega skladišča plošč so narekemale naslednje potrebe:

a) Postrojenje za razrezovanje plošč v prizidku na Iverki bo potrebovalo znatno večji prostor kot smo prvotno mislili.

b) Masivne obrobe (nalimke) bo treba zaenkrat lepiti na plošče še vedno ročno. Sedanji postopek lepljenja zahteva večji prostor za samo delo, pa tudi prostor za vskladiščenje takih plošč pred egaliziranjem (sušenje lepila).

c) Postrojenje za kalibriranje plošč, ki bo v sedanjem skladišču plošč na Iverki, prav tako zahteva znatno večji prostor kot smo prvotno mislili.

d) Kapacitete razreza plošč in brušenje plošč bodo omogočale, da bomo postopno začeli s prodajo že formatiziranih elementov. Taki elementi pa zahtevajo za vskladiščenje več prostora kot ustrezne nerazrezane plošče.

Menimo, da bo z gradnjo novega skladišča plošč rešen velik problem za TPC in za TIP. Lokacija skladišča pa bo omogočala najtesnejšo tehnološko povezavo skladišča z oddelki za razrez in brušenje plošč. D. Mazij

V NOVI STROJNI

Če je II. strojna (novega imena strokovnjaki kljub prizadevanju čez poletje še niso bili našli) res srce tovarne, bo treba šele ugotoviti, čeprav smo bili doslej vsi več ali manj prepričani, da je temu res tako. Vse kaže, da v prihodnje v opremljenosti ne bo več takih razlik med enotami, saj bo imela vsaka izmed njih sodobno strojno opremo s proizvodnimi stroji, transportom itd. Prav velika razlika v opremljenosti je vse doslej dajala II. strojni prvenstvo in ustvarila takšno mnenje. Ni mogoča naloga, pisati o tem, hočem le povedati, da je vsak član na tej veliki tehnološki poti drug drugemu potreben in bi brez enega zastalo vse. II. strojna bo po obsegu še naprej ostala največja in prvenstvo ne bo hitro izgubila, saj njene korenine segajo več kot dvajset let nazaj, v strojno mizarstvo še iz časov proizvodnje barak.

Inž. Tone Bavdek, šef proizvodnje, mi je ob obisku dejal: »Zapišite, da je proizvodnja v rekonstruirani II. strojni stekla pol ure zatem, ko so delavci našli stroje na povsem drugih mestih. »Zelim, da bi proizvodnja tekla tako, kot je zamišljena. Računamo, da bodo plošče po debelini res enake in da ne bodo zvile. Upam, da novih brusilk ne bomo tako počasi vtekalali v proizvodnjo, kot smo počeli to s Cartensovimi brusilkami.«

Ko sem še tiščal vanj z vprašanji, je razgovor razširil na primer stroja za luženje. »Kar pogledajte, kako je s strojem za luženje«, je rekel. »Tam je jasno videti, da skoraj ni več osebnega vpliva na kvaliteto luženja, istočasno pa se očitno odraža kvaliteta prej pripravljene plošče. Pa še nekaj je rekel, potem, ko sem še drezal: »Hiša bo poskrita danes, če bo vedro.«

Ana Sustar, brusilka na pasovki, ni posebno zadovoljna s prestativijo. Pravi, da ima sedaj manj svetlobe in se ji zdi, kot bi stroj postavili na glavo. Toda delo teče. »Samo, da bi šlo tudi naprej tako,« je pristavila.

Miro Horvat, inštruktor II. strojne, je dejal: »Razen robovne brusilke drugih strojev še nismo dobili. Stroje, ki jih bomo dobili poznamo, o nekaterih novih pa smo slišali na predavanjih. Priti jih mora še precej. Potem bo seveda manj prostora kot ga imamo sedaj. Pri montaži bomo morali sodelovati tudi mi, kajti od monterjev se bomo marsičesa naučili. Najbolj me skrbi debelina plošč in krivljenje le-teh. Če bomo odpravili to, bo najhujši problem mimo.«

Na vprašanje, kako bo s številom delavcev v enoti po rekonstrukciji, je odgovoril: »Upam, da tretje izmene ne bo več. Te se delavci najbolj boje. Verjetno pa bo le 10 do 15 delavcev preveč. Zanje bomo našli nova delovna mesta v drugih enotah. Rekonstrukcija pač zahteva tudi to.«

Ko sva nadaljevala z razgovorom, mi je še povedal: »V zadnjih dveh mesecih plana ne dosegamo v celoti. Temu

je vzrok premajhen dotok plošč iz klejarne, ki je bila najdalj v rekonstrukciji.«

Na vprašanje, kako je s strokovnostjo delavcev, je odgovoril: »Strokovno delo obvladujemo, vendar je komaj 60 % takih, ki so res strokovni delavci, medtem ko je 40 % takih, ki jim je zaslужek važnejši kot kvaliteta in dobro delo. Seveda je z le-timi največ dela, najbolj jih je potrebno nadzorovati. Svoje napake morajo delavci popravljati sami, brez plačila, to pa je najtežje.«

In disciplina? »Delovna disciplina ni najboljše. Predvsem v zadnjem času je popustila. Vzroke je treba iskati predvsem v vročini poletnih dni, delno pa tudi v rekonstrukciji. Žalostno pa je, da je mnogo takih, ki so že prišli nedisciplinirani. To velja predvsem za mlade delavce.«

Kako pa osebni dohodki? »Večjih problemov ni. Edino kočljivo vprašanje je ocena glavnih in pomožnih delavcev pri strojih. Razlika je prevelika. Prvi skrbijo za stroje, pomočniki pa morajo gledati na kvaliteto.«

Opravil sem se dalje po II. strojni in obiskal vrsto znanih in neznanih delavcev, ki so pridno opravljali delovne operacije. Sredi prahu sem našel Jožeta Borštnika. Kadilo se je kot bi spuščali umetno meglo. Temu je bila vzrok slaba ventilacija pri strojih za razrez plošč po dolžini in širini. Res čudno: zakaj vedno vleče premalo; nikoli še nisem slišal, da vleče preveč.

Zdelo se je, kot da Borštnika to ni motilo. Seveda ga je, pa se ni pritoževal. Najhuje ga je prizadejal zid pred klejarno in II. strojno. »Zid me ovira, da ne morem obračati plošč. Stroj bi morali pomakniti vsaj za pol metra naprej. Na zidu vidite, kako plošče odbijajo omet. Na to so premalo mislili.«

Na vprašanje, kako gleda na odsesovalne naprave okrog raz-

rezovalnih strojev, je odgovoril: »Dolgo tako ne bo trajalo.«

Med tem ko sem se mudil v II. strojni, sem pokukal še v prostor tako imenovane temperirnice. Res, skoraj sem dobil temperaturo, ko sem videl nered v tem prostoru. Vsi zložaji, ki tja niti ne sodijo, so razmazani ali raztreseni. Letve so prevrnjene in razmetane. Bilo je tako kot bi bila na obisku tuška vojska iz preteklih stoletij. Lepa, nova, svetla zgradba pa polna nereda. Kdo je odgovoren za to? Ali ni dovolj razmetano okrog tovarne? In verjemite — rekonstrukcija ni zato prav nič kriva.

Jože Žnidaršič pravi, da so njegovi rezkar prestavili za tri metre više. Zelo je zadovoljen z ureditvijo delovnega mesta. Pravi, da je sedaj udobneje. Vse je na traku, nič več ni treba vlačiti stojke. »Laže je delati in več se bo naredilo,« pravi Žnidaršič. »Da bi le tako ostalo, da bi bilo dovolj dela!«

Besa Nimac dela na brusilki že šest let. Z delom je zadovoljna. »Teško bi zapustila to delovno mesto,« je rekla potem, ko sva govorila o rekonstrukciji oddelka, ki jo pozna iz predavanj v enoti. Ko sem jo vprašal, česa si najbolj želi, mi je dejala: »Želim, da bi imela lepo majhno hišico«. Letos bosta z možem, ki je zaposlen na bazenski žagi, začela graditi.

Stane Zakrajšek je glavni delavec na robovni furnirki HOMAG. Pravi, da stroj dobro dela. Vse polno avtomatike je v njem. Stroj je v delu vse tri izmene. Pravi, da je njegova napaka v tem, da se najraje pokvari ob ponedeljkih.

Ob delovnem razpoloženju, ki sem ga videl ko sem hodil po II. strojni, res ni težko verjeti besedam Mira Horvata, ki je dejal, da se bo obseg proizvodnje z novimi stroji povečal za več kot 80 %.

D. Trotovšek

Nabava novih tovornih avtomobilov

Letos smo napravili posebne analize, da bi primerjali cene za prevozne usluge lastnega in zunanjega prevoza. Ugotovili smo, da so cene lastnega transporta tudi do 40 % nižje v primerjavi s cenami transportnih podjetij. Zato smo morali analizirati možnosti lastnega transporta, zlasti še, ker se je povečal obseg proizvodnje in prodaje. Ob tem pa imamo premalo transportnih sredstev, ki bi omogočila hiter, kakovosten in cenen prevoz. Prednosti lastnega prevoza so:

- cenejši prevozni stroški,
- ažurno terminiranje prevozov,
- večja kvaliteta in odgovornost za prevoze,
- vsklajena povezava med prevozi izdelkov in v povratnih voznjah prevoza materiala,

— pritisk na cene zunanjih prevoznikov, ki v pogojih monopolnega položaja dvigujejo cene.

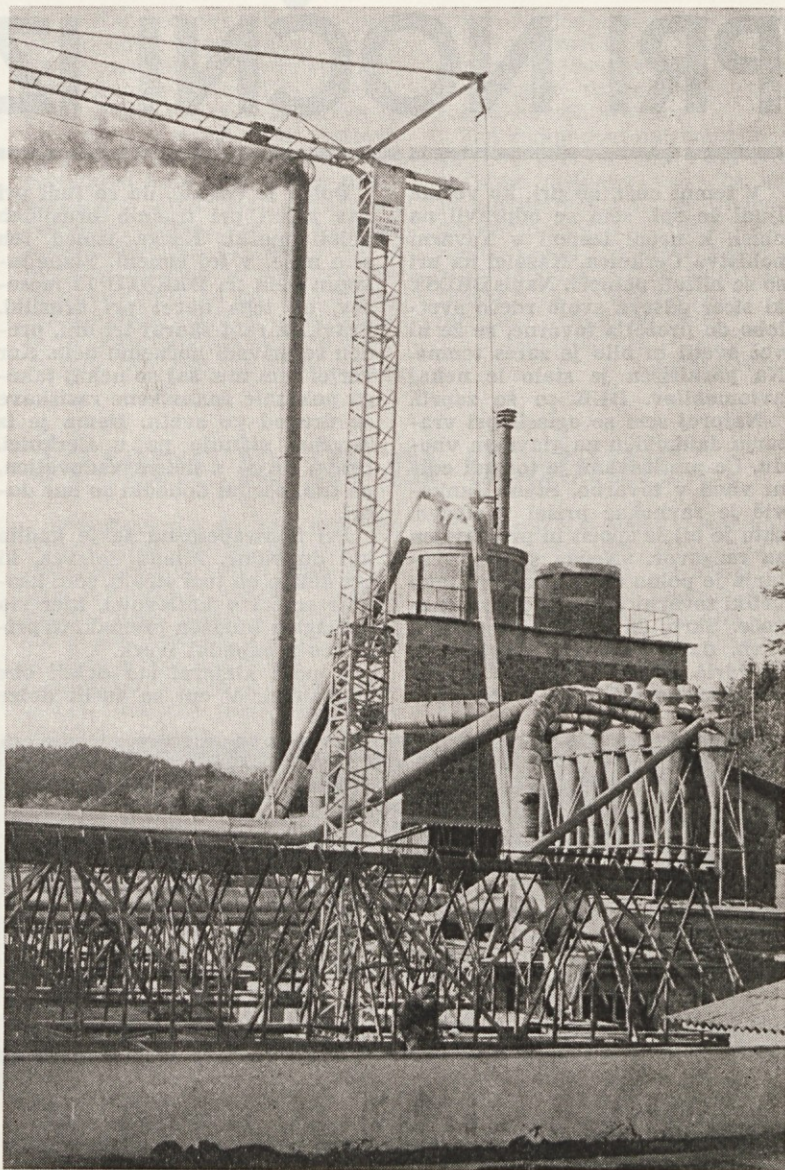
Sedanje lastne prevozne zmogljivosti (39 ton nosilnosti) so premajhne in bo potrebnih še najmanj 15 ton koristne nosilnosti.

Izkušnje, ki jih imajo sorodna podjetja, dajejo prednost vozilom manjše tonaže, največ do 5 ton koristne nosilnosti. To pogojujejo tudi značilnosti pri prevozu pohištva (dostava na dom, večkratna razkladanja), hitrejši prevoz, velik radius gibanja vozil, nižji stroški prevoza na enoto, življenjska doba vozil od 5 do 7 let (približno 200.000 do 300.000 prevoženih kilometrov).

Nakup vozil nam bo omogočila razlika v cenah lastnega in zunanjega transporta, ki znaša približno 200 mil. S din (za tolikšen znesek je cenejši lastni transport). Z drugimi besedami, investicija v lastnem avtoparku je zelo rentabilna naložba, saj bi se nabava avtomobilov do vrednosti 20 mil. S din izplačala posredno že v enem letu.

Podjetje je na sekretariatu za zunanjo trgovino zahtevalo odobritev za uvoz enega tovornega avtomobila, vendar je zvezna administracija odgovorila negativno. Iskanje drugih rešitev pa pomeni dražji nakup za najmanj 20 %. Poleg tega pa nabavljeni avtomobili funkcionalno ne bi povsem ustrezali našim potrebam. Prav zato se sedaj dogovarjamo z domačimi partnerji za nakup avtomobilov, ki bodo vsaj delno omogočili vse prej naštetе ugodnosti, ki jih nudi lastni transport.

B. Mišič

Pogled na gradbišče v Tovarni pohištva Cerknica

Gibanje osebnih dohodkov

Za različne primerjave največkrat omenjamo le obseg proizvodnje in prodaje, medtem ko druge prav tako pomembne kategorije zanemarjamo. Osebnih dohodki so kot stroškovna kategorija dejanska odraz obsega proizvodnje in plasmana na trgu. To je zelo stimulativen dejavnik za večji obseg proizvodnje, poleg tega pa je tudi merilo standarda zaposlenih in ekonomskega položaja podjetja v panogi ali celotni industriji. Poprečni osebni dohodki na Brestu so bili v prvih sedmih mesecih takile:

	v N din
1. Leto 1968	1.049
2. Leto 1969 (I.—VII.)	1.189
3. Indeks (2 : 1)	113

Za primerjavo naj omenimo še gibanje osebnih dohodkov v lesni industriji Slovenije:

	v N din
1. Leto 1968	875
2. Leto 1969 (I.—V.)	921
3. Indeks	105

Iz te primerjave je videti, da so osebni dohodki na Brestu narasli hitreje kot v ostali lesni industriji SR Slovenije. Življenjski stroški so od januarja do junija letos v Sloveniji narasli za indeks 108,9 kar pomeni, da so osebni dohodki delavcev na Brestu narasli za indeks 105. Torej se je standard zaposlenih na Brestu povečal. Z osebnimi dohodki na zaposlenega pa se Brest uvršča v sam vrh slovenske lesne industrije.

B. Mišič

IZ DELA FINANČNO-PLANSKEGA TEAMA

Finančno planski team je strokovni organ, ki razpravlja o problematiki s finančno-planskega področja v podjetju in po poslovnih enotah ter išče najboljše poti za doseganje najugodnejših rezultatov v našem poslovanju.

Na zadnjem sestanku finančno-planskega teama so razpravljali o metodah obračunavanja proizvodnih nalogov, o uporabi sodobnih metod pri obračunavanju stroškov in njihovi uporabi v Brestovi praksi.

Menimo, da je to najboljše oblika za pretresanje strokovnih vprašanj. Širši krog strokovnih delavcev gotovo najbolj kvalitetno obdela določeno strokovno vprašanje (metoda, variante obravnav itd.). Taka obdelava je poročstvo za uspešno moderniziranje metod pri obračunavanju proizvodnega procesa. Z modernizacijo in povečevanjem proizvodnje se namreč nujno pojavljajo dodatne obremenitve v evidencah in obračunih. Samo nenehno izobraževanje strokovnih kadrov (s takimi in podobnimi oblikami izobraževanja) bo omogočilo uvajanje sodobnih metod pri obračunavanju, metod, ki bodo omogočile ažurno vodenje in obvladovanje stroškov poslovnega procesa.

B. Mišič

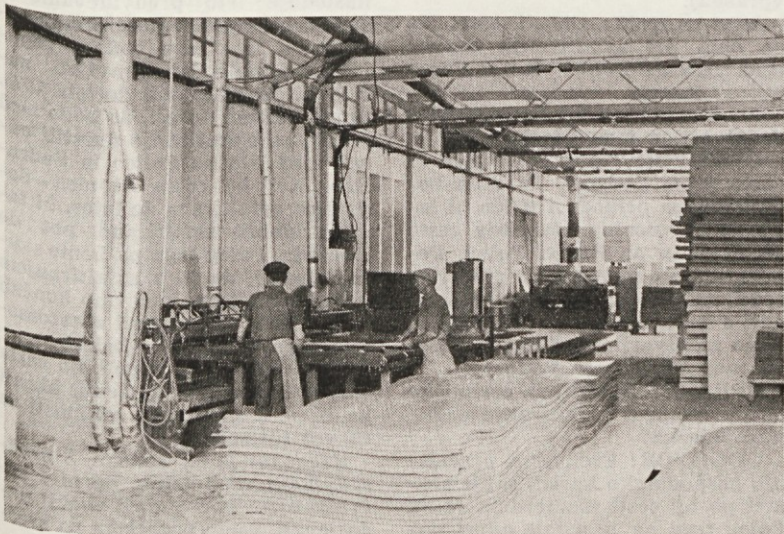
Sprejem novih vajencev

V začetku septembra smo v tovarno pohištva sprejeli sedem vajencev: štiri za učenje mizarске stroke, dva za ključavničarsko in enega za elektro stroko.

V tovarni pohištva vsako leto sprejememo nekaj vajencev, toda največ za stroko industrijskega mizarja. S tem dopolnjujemo kvalifikacijsko strukturo delavcev v neposredni proizvodnji.

Letos smo sprejeli največ vajencev mizarске stroke, kar je pogojeno s programom izobraževanja in strokovnim izpopolnjevanjem.

J. Klančar

V oddelku razreza plošč

PRI NOČNI IZMENI

V temni noči, ob uri, ko večina ljudi že spi, sem se odpravil na obisk k nočni izmeni v Tovarni pohištva Cerknica. Kazaleci na uri so se bližali polnoči. Napis BREST ki sicer odseva svojo rdečo svetlobo do pročelja tovarne, se že ni več svetil in bilo je zares temno. Na parkirišču je stalo le nekaj avtomobilov. DUR so že zaprli.

Najprej sem se ogledal pri vratarju Jankoviču na glavnem vhodu. Če pretiravam, je to tudi edini vhod v tovarno. Stane Jankovič je ravnokar prišel v službo, zato je bil še spočit in pripravljen za razgovor. »Nočna služba vratarja je polna skrbi, saj se v tako veliki tovarni lahko zgodi vse mogoče. Skrb, da ne bi bilo požara, skrb, da ob nenadni nevihti ne bi vdrla voda v nekatere zgradbe (posebno sedaj, ko je del stre-

Dolgo je trajalo, da so tudi pri nas začeli pri tračnih brusilkah delati moški. Enega izmed teh sem našel v tej izmeni. Stane Jankopin dela na BRESTU 13 mesecev, od tega devet pri brusilki. Pravi, da rabi skoraj tri dni, preden se privadi nočnemu delu. Kar verjel sem mu, saj so nekaj takega pokazale znanstvene raziskave že drugod po svetu. Doma je iz Zavrha, stanuje pa v Cerknici. Pravi, da je z delom zadovoljen, pa tudi osebnimi dohodki so kar dobri.

Pri Schwabedisu se je kadilo kot dopoldne. Mlada delavca, ki sta delala ob tem stroju, sem kasneje srečal v kotlovnici, kjer sta pomagala kurjaču premakniti prikolico z odpadki iverk.

V novi klejarni sta delali obe stiskalnici. V eni so sušili dolge

nočnih obiskov ima dejal, da so zelo redki. Ve za nekaj obiskov direktorja tovarne, instruktor jih je obiskal dvakrat, drugih pa da ni bilo. Tudi meni se zdi, da so takšni obiski zelo redki.

Rekonstrukcija klejarne še ni gotova. Manjka nova stiskalnica, pa tudi transport furnirja še ni urejen. V temi so se skrivali zloženi transportni trakovi, ki čakajo na namestitve.

Skozi objekt v gradnji sem odšel v furnirnico. Na poti sem opazil nasip iz žagovine, ki je branil v soboto vdor vode. Tudi voda je bila tu pa tam. Le skozi ozko odprtino mi je uspelo priti v oddelkele furnirnice.

V tem oddelku sem našel Marijo Šubic, Marico Bajc, Tilko Cimpermančič in Zofijo Škrli. Ker je bilo precej hladno, so bile oblečene kot pozimi. Noči so že hladne, pa še v odprtem prostoru morajo delati.

Tudi te delavke so želele, da po rekonstrukciji ne bi bilo več tretje izmene. Delajo v skupinskih normi. Števec šteje metre sestavljenega furnirja. Vsak četrti teden delajo v nočni izmeni. Pravijo, da to nekako še gre, vsak tretji teden pa da je le prehudo. Kava, ki si jo skuhaajo, jim precej pomaga. Spanja je malo — vse štiri so povrh doma še gospodinje. Pokazale so mi nove stroje za spajanje furnirja, ki pa še niso v pogonu. Zlasti Friz jih moti. Menda bosta morali dve k enemu stroju. Morda pa bo hitreje delal, morda, saj se še nič ne ve.

Obiskal sem tudi kotlovnico. Pot me je vodila skozi I. strojno. Še v temi je bila lepo videti. Zložaji ob strojih so bili res urejeni. Ena sama stojka je stala na hodnici, zato sem moral med stroji k izhodnim vratom. Hodnice morajo biti proste. Zamislite si hiter požarni poseg, poti pa bi bile zaprte!

Prebil sem se mimo starega in novega ocevja, ki ga je okrog kotlovnice vse polno. Ura je bila že daleč čez polnoč. Pritisk pare v kotlu je kazal 12 atmosfer. Tone Petrič, izprašan kurjač, pravi, da kuri že dvajset let. »Postaral sem se v kotlovnici Bresta. Enajst let že imam kurjaški izpit. Spominjam se, kako majhne so bile prve lokomotive, sedaj pa grade na njihovem mestu nove parne kotle z velikimi pritiski.« Čeprav se je pripravil, da bo malical, ni utegnil. Pritisk pare je upadel. S tovariši iz II. strojne je od nekdaj prirnil prikolico, polno dolgih odpadkov iverk. Velik naložaj odpadkov je enkrat, dvakrat odnesel v peč. Dolgi kosi so se razsuli vsak zase, kot bi se bali ognja. Z dolgo železno grebljo jih je spravljaj v peč. Odprl je še ventilator. Pritisk je spet narastel na 12 atmosfer. In to se ponavlja noč za nočjo, leto za letom. Peč je nenasitna, potrebe po pari pa so

vse večje. Bogve, kdaj se bodo uresničile sanje o kurjačih in strojnikih v belih plaščih! Petrič ne veruje v take sanje. Pravi, da ima s tem preveč izkušenj.

Že sem mislil, da bo konec obiska. Pa glej, sveti se tudi v nanosu. Skozi I. strojno sem stopil še tja. Tam sem našel znane in neznane obraze: Anico Rudolf, Marijo Frlan, Vido Obreza, Maro Peternel in Angelo Urbas. Že ob vhodu sem opazil, da sem prišel v oddelke, kjer vlada dobra volja. Ali jo povzroča lak? Delavke pravijo, da včasih tudi zapojejo.

Prav nič niso zaspane, pa tudi kave ne kuhajo. Verjetno jih tek stroja, menjava stojk in polic tako priklenejo, da pozabijo na noč. In še pravijo, da jim noč ni prav nič zoprna. To me je zelo prese-netilo. Kasneje mi je tudi vratar zatrdil, da je v nanosu vedno tako. Obljubil sem jim, da bom to prav gotovo zapisal.

Že ena po polnoči je. Obisk je končan. Po slabo razsvetljeni poti sem se ves zaspan vračal domov. Mislim, da si, koliko je na svetu takih, ki morajo delati tudi ponoči. Brestov obzornik bo o njih še pisal.

D. Trotovšek

Kako bo z montažo

Znano nam je, da je montaža predzadnji oddelke v tehnologiji Tovarne pohištva Cerknica. V montaži se zaključijo proizvodni proces. Kaj to pomeni? Vse enote pred montažo pripravljajo polizdelke, mi pa jih sestavimo. Pri vsakem proizvodnem nalogu pa potegnemo krajši konec. To prav gotovo ni prav, niti najbolje za nas v montaži, pa tudi za celotno tovarno ne. Kaj je narobe?

Najprej bi se dotaknil velikosti serij. Majhne so in še te v treh furnirskih izvedbah. Serije pa čeprav ne velike naj bi bile v eni furnirski izvedbi. Tako bi precej pridobili pri produktivnosti. Ker pa ni tako, nam vedno primanjkujejo določeni polizdelki, tako da moramo večkrat menjati stis-

kalnico in celo postrojenje, kar nas stane precej neproduktivnih ur. To znaša na mesec samo v montaži 4 do 5 delavcev. Lahko si sami mislite, koliko izgubimo s tem v vsej tovarni. Menim, da je mogoče to urediti. Naj bo 500 kosov Daniel v orehu, druga serija pa v drugačni izvedbi. Tako bi se znebili mnogih glavobolov in prihranili nekaj sto tisočakov. Nujno bi bilo imeti vsaj polovico naloga polizdelkov na zalogi. Tako bi mi mirno pričeli z delom in končali v določenih rokih. Te roke pa sedaj nategnemo kar za 10 ali še več dni.

Upajmo, da se bodo z novo rekonstrukcijo proizvodnje naši strokovnjaki bolj zavzeli, da bi odpravili te napake. V. Šubic

Sedežna garnitura programa -Y

he razkrit), vse to me spremlja noč za nočjo. Paziti je treba, da v tovarno ne prihajajo nepoklicani. Cela vrsta opravil nas čaka vsako noč,« je dejal Jankovič, potem ko me je dodobra izprašal, zakaj hodim okrog ob tako pozni uri.

Ker ravno sedaj mnogo govorijo o reorganizaciji vratarjske službe, je Jankovič nadaljeval: »Mislim, da morajo biti vratarji Brestovi ljudje. Pri tem ne gre samo za stražarsko službo. Vrtar mora poznati ljudi, opravljati vrsto del v sami tovarni, živeti s tovarno. Sicer pa, zakaj bi prekinil z Brestom? Odločil sem se, da ostanem, če bodo vratarji še vnaprej Brestovi, sicer grem v proizvodnjo. Enkrat sem že prekinil delovno razmerje z Brestom, drugič tega ne storim več. Več nadzorstva bi moralo biti. Žal pa ga je vse premoalo oziroma ga zadnje čase skoraj ni.«

Ker je bilo temno kot v rogu, me je s svetilko pospremil v tovarno. Še pozdravila sva se in odšel je na svoje mesto, jaz pa po temnem delu montaže do II. strojne, kjer je bilo svetlo kot podnevi. Stroji so ropotali in ropot ni bil skoraj nič manjši kot podnevi, če ne še večji. Nobenega vodje nisem videl; vsak delavec je vodja sam sebi. Tudi to je posebnost nočnega dela.

Izza strojnega rezkarja se je prijetno nasmehnil Rafael Dobrin, ki dela v tovarni že trinajst let. Vsak tretji teden dela ponoči. Pravi, da je ponoči učinek dosti manjši. Najtežje je med drugo in četrto uro. Glede rekonstrukcije pravi: »Mislim, da bo rekonstrukcija omogočila, da bomo več naredili, več zaslužili in manj trpeli. Poglejte samo primer: sicer delam na visokoturnem nadmiznem rezkarju. Tudi materiali imajo veliko vlogo. Ko smo imeli domač les, sem napravil 12 lesenitnih polnil. Sedaj pa je uvožen, ki je mnogo mehkejši, zato napravim 40 polnil in še manjševdov porabim.« Prav sem mu dal. Takih problemov pa je še in še.

Cvetka Brence dela pri tračni brusilki. Ravno je menjala brusilni trak, zato ni bilo treba posebej ustavljati stroja. »Da bi nikoli več ne bilo nočnega dela,« je rekla. Šest let že dela na tem delovnem mestu. Vsak tretji teden dela ponoči.

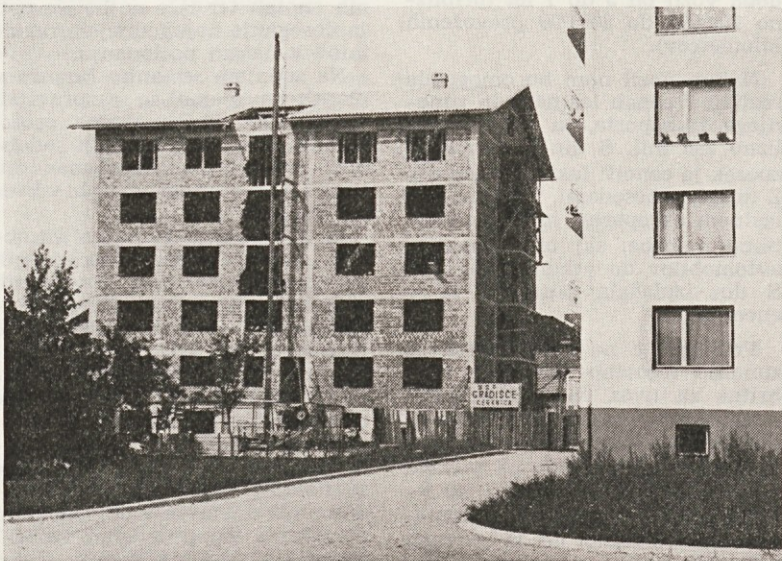
zveze tanganike, tako dolge, da so morali vsak zvez dvakrat vlagati, na drugi pa so furnirali. Kolikor je šlo furniranje hitreje, toliko počasneje je šlo sušenje. Eni so imeli več časa, drugi manj.

Branki Meden se je zazdel ta nočni obisk tako čuden, da skoraj ni našla besed. Vse je zelo zanimalo, če po rekonstrukciji ne bo tretje izmene. Res je vprašanje, ali bo z drugo stiskalnico rešeno sedanje ozko grlo in omogočeno povečanje obsega za novih 80 %. Ta računica jih precej skrbi.

Joža Likar, Julka Zbačnik in Alojz Hren sušijo furnir. Pravijo, da je podnevi vse drugače. Noč pa ubija, posebno pa še čakanje, da bo furnir suh.

Delavci pri furniranju pa so povedali, da ima noč svojo moč. Noč pravijo, je za spanje. Potožili so še, da jih moti preprih in žele, da bi z gradnjo čimprej končali. Po eni strani je vroče, po drugi pa jih moti nočni hlad in preprih. Verjamem, da so sicer bolj glasni kot so bili to pot. Tako je tudi prav, saj je še dolgo do jutra.

Frane Leskovec, vodja stiskalnice, mi je na vprašanje, koliko

Novi Brestov blok je že pod streho. V njem bo deset dvosobnih in deset trisobnih stanovanj. Graditelj bloka SGP Gradišče zagotavlja, da bo blok vseljiv decembra kot je določeno z rokom. Do sedaj je vložilo prošnje za stanovanje v bloku trideset članov kolektiva, petindvajset pa jih je zaprosilo za sobe v samskem domu ali v hišah SLP.

Cesta v Loško dolino asfaltirana

Zaključna dela na cesti Bloška polica—Lož

Ker je za cerkniško občino, ki ima cestno omrežje razmeroma slabo razvito, asfaltiranje ceste med Planino in Podgoro zelo pomembno, sem ob zaključku del med Bloško Polico in Podgoro po telefonu zaprosil predsednika Občinske skupščine inž. Franca Zormanana, naj odgovori na nekaj vprašanj.

VPRASANJE: Slišali smo, da se dela pri asfaltiranju odseka med Bloško Polico in Podgoro bližajo koncu.

Zanima nas, kdaj bo slavnostna otvoritev tega odseka.

ODGOVOR: Sedaj asfaltirajo še cesto proti Podgori. Ta dela bodo končana prihodnji teden in tako bo slavnostna otvoritev ceste 30. avgusta na Bloški Polici. Po udarjam, da moramo na otvoritev sedaj asfaltiranega dela ceste gledati s širšega vidika, saj gre praktično za otvoritev celotnega odseka med Planino in Podgoro.

VPRASANJE: Kaj za cerkniško občino pomeni asfaltiranje celotnega odseka?

ODGOVOR: Predvsem precejšnjo gospodarsko korist, saj je promet po tej cesti razmeroma velik. Poleg tega pa je asfalt odprl notranjski kot tudi drugim ljudem, predvsem turistom, ki neradi obi-

skujejo kraje, kjer ni asfaltiranih cest. Cerkniško občino pa bo obiskovalcem še bolj približal odcep na avtocesto, ki bo tekla mimo Unca.

VPRASANJE: In kakšne so prihodnje perspektive?

ODGOVOR: Ker so finančni viri do konca leta 1970 izčrpani za naslednje leto predvidevamo le asfaltiranje poti v posameznih naseljih. V tem času bodo v republiškem merilu pripravljali načrte za urejanje poti do leta 1975. Skušali bomo doseči, da bodo med načrte za asfaltiranje uvrstili odsek med Bloško Polico in Sodražico. Ker bo cesta Ribnica—Sodražica asfaltirana že letos, bi tako pridobili asfaltirano pot do Kočevja. Poleg tega pa bomo skušali doseči, da bi z asfaltiranjem nadaljevali tam, kjer smo končali letos, da bi se povezali z avtomobilsko cesto Zagreb—Reka.

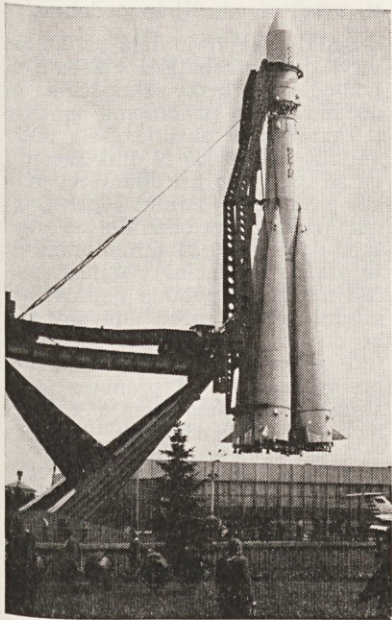
Če bomo v tem uspehi, bo cesta zelo pridobila na pomenu, hkrati pa bi se odprle nove možnosti za razvoj turizma.

Razgovor je bil končan. S predsednikom vred želim, da bi z asfaltiranjem poti v naši občini nadaljevali, vsem voznikom pa srečno vožnjo.

F. Mele

VTISI Z EKSKURZIJE V MOSKVO

Kakor sem že omenil, smo prenočili v hotelu »Minsk«. Sobe so bile prostorne, s kopalnico, radijskim sprejemnikom in telefonom. Dobro naspane in spočite nas je po zajtrku točno ob 9. uri čakal avtobus s katerim smo se odpeljali na moskovsko fakulteto protipožarne preventive. Tu nas je s svojimi sodelavci sprejel polkovnik in dekan fakultete Sergej Ignatijevič. Po prisrčnem sprejemu nas je dekan povabil v svojo pisarno, ter nam v lepi ruščini, tako da sem ga večino razumel, začel podajati razvoj in zgodovino gasilstva v Moskvi, o progra-

Sovjetska raketa Vostok na razstavi v Moskvi

mu in delu fakultete, o organizaciji gasilskih enot po podjetjih, mestih in kolhozih.

Pripovedoval nam je o zgodovini Moskve, kako je bila zgrajena iz lesa in kako je doživela 530 totalnih požarov. Gasilstvo je začelo organizirano delovati pred 1200 leti, nekako v letih sedemsto do sedemstopenetdeset. Ogledali smo si razstavo zgodovinskih in umetniških slik, vse to iz dogodkov protipožarnega udejstvovanja, katerih ima fakulteta nad 2300. Na teh umetniških slikah, ki so stare nekatere do tisočsto let, mnoge med njimi so že ob-

novljene, za nekatere pa ne vedo točne letnice in ne avtorja izdelave, je prikazan začetek in razvoj preventive na podlagi izkušenj, ki so jih ljudje pridobili ob posameznih požarih.

Moskva je bila v davnini na nekaterih predelih brez vode, zato so se odločili, da po določenih četrth mesta zgrade velike baze, v katerih se je zbirala voda za protipožarne potrebe in s katero so v večini primerov zadušili požar. Tako je še danes ohranjenih nekaj teh bazenov, ki niso več potrebni za požarne namene, temveč zgodovinsko pričajo o razvoju gasilstva ter krasi okolico, seveda z dodatnimi vodometi, nasadi, ograjami in drugim.

Iz umetniških slik je videti obseg in grozote požarov, ki so zajemali cele četrti mesta, dva do trinadstropnih lesenih stavb, izgube narodnega premoženja ter herojstvo ljudstva v boju z neprizanesljivim sovražnikom — ognjem.

Fakulteta ima program dela zasnovan v okviru mesta Moskve ter širše okolice. V SZ so poleg moskovske še tri podobne fakultete. Njihov program je v pogledu vzgoje gojencev enak. Fakultete med seboj sodelujejo in tekmujejo. Na področju tehničnih in znanstvenih del pa imajo lastne programe. Zato ima fakulteta sedem kateder, in sicer: katedro za signalizacijo in alarmiranje, katedro za protipožarno preventivo, katedro za ugotavljanje nastanka požara in kemijo, katedro za fizično in strokovno tehnično usposabljanje gojencev in druge katedre splošnega značaja. Te katedre vodijo profesorji — majorji ali polkovniki, predavatelji so kapetani ali majorji, laboranti in asistenti pa nižji oficirji in podoficirji.

Sprejem gojenca na fakulteto je po opravljenem sprejemnem izpitu, ki obsega fizični in teoretični del. To fakulteto obiskujejo 4 leta, polovico leta se učijo teorijo v učilnicah, polovico leta pa poklicnega dela v protipožarni brigadi. V četrtem letniku dobi gojenec na praksi odgovorno vodilno funkcijo, in sicer samostojnega vodje protipožarne brigade ali podobno, po uspehi praksi pa dobi čin oficirja. V drugem in tretjem letniku, odvisno od uspeha pa dobe podoficirske čine.

Za čas študija na fakulteti so oskrbovani v internatu, imajo določen čas za vsako delo in učenje, katerega zelo disciplinirano in točno izvršujejo. Ogledali smo si učilnice, telovadnice, laboratorije, posamezna učila, na dvorišču fakultete pa smo videli improvizirane razne objekte, katere uporabljajo pri vajah gašenja požara, reševanje ogroženih ljudi in reševanje drugih predmetov in za vežbe drugih veščin.

Ogledali smo si center za alarmiranje in obveščanje mesta Moskve, to je dvorana opremljena s telefonskimi, telegrafskimi in radijskimi napravami, zemljevidi in drugimi aparaturami, z velikim in detajlnim načrtom mesta. Ta je opremljen s številnimi tasterji, ki pokažejo željena področja mesta ter željene podatke, na podlagi katerih dežurna služba odreja in daje navodila protipožarnim brigadam.

Organizacija protipožarne enote je odvisna od velikosti tovarne ali teritorija ter nevarnosti morebitnih požarov, na podlagi tega je tudi določeno število posadke in tehnična opremljenost. Protipožarne brigade imajo organizirane stalne dežurne službe, polovica posadke je v pripravljenosti, polovica pa je prosta. So v stalni zvezi s centrom za obveščanje in alarmiranje preko telefonskih in radijskih zvez. V večjih podjetjih ali mestnih protipožarnih brigadah, koder so zaposleni poklicni gasilci, so vodje brigad absolventi fakultete. V manjših podjetjih in kolhozih, kjer imajo prostovoljne gasilske enote, pa obvezno vodi tehnični vodja podjetja ali kolhoza.

Te prostovoljne gasilske enote so strokovno in tehnično podrejene najbližji poklicni gasilski brigadi.

Gasilci prostovoljnih gasilskih enot dobijo za svoje delo v prostovoljni gasilski enoti poleg svojega rednega letnega dopusta še šest dni dodatnega dopusta. Zanimala so nas še razna druga vprašanja. Na vprašanje, kaj meni o gašenju s peščenim prahom (to se pri nas uveljavlja), nam je dekan pojasnil, da pri njih s prahom gase le požare v železnih konstrukcijah. Med svojim predavanjem nam je dekan razlagal, koliko truda in sredstev je vložnih, še posebno pa je poudaril, koliko je posvečenih skrbi in požrtvovalnosti za popolno in sodobno organizacijo preventive in protipožarne službe. Ob zaključku nam je dekan podelil značke, izdane ob praznovanju petdesetletnice gasilstva v Moskvi. Namreč po oktobrski revoluciji in prevzemu oblasti so leta 1919 postavili nove temelje in novo organizacijo protipožarne službe, od tedaj računajo Sovjeti preobrat tudi v gasilstvu in od tedaj proslavne. Mnoge slike prikazujejo bor-

be z Napoleonovo armado, propad in umik Napoleonove vojske, ljajo pomembne obletnice. Prisrčno smo se poslovili in odpeljali na stalno razstavo slikarske in kiparske umetnosti. Na razstavi, kjer je razstavljenih nad sto osemdeset tisoč eksponatov predstavnikov vseh 115. narodnosti Sovjetske zveze, smo si ogledali najzanimivejše. Umetnine so iz devetega in celo iz sedmega stoletja, nekatere so pa še starejše. Mnoge slike, zlasti iz osemnajstega in devetnajstega stoletja merijo tudi 12 x 6 m. Te slike prika-

zujejo življenje takratne vladavice ki se je vračala poražena, neorganizirana, neopremljena in sestradana v snegu preko trupel svojih mrtvih vojakov.

Kot zanimivost naj omenim sliko, ki prikazuje kako Ivan Grozni mori lastnega sina. Ta slika je odmaknjena, da ni ljudem v dosegu in zaščitena z debelim steklom. Zakaj? Namreč nekoč se je obiskovalec, ko je gledal sliko razjezil in poškoval to pomembno umetniško delo.

Se nadaljuje

Jože Kovšca

Jezero je in ni usahnilo

Prerokovanja, da se Cerkniško jezero letos ne bo posušilo, se niso uresničila. Proti koncu julija je močna sončna pripeka začela naglo nižati jezersko gladino, požiralniki pa so pogoltnili še zadnje količine vode.

Kot običajno se je najprej posušila Svinjska jama, zatem pa Vodonos, Rešeto, Retje, Ponikve in Zadnji kraj. Izredno ugoden vodostaj v pomladnih mesecih je omogočil rekordno drst ščuk v vseh povojnih letih. Mladice ščuke so ob presihanju dosegle po-

»divji ribiči«, katerih zgodovinske tradicije pri košarjenju, in lovljenju s saki, mrežami, rokami in ostmi ni mogoče prekiniti kljub ostrim kaznim. Nad tem bodo morali v prihodnje budno paziti organi, ki skrbijo za varstvo družbenega premoženja.

Lahko trdimo, da so letos vsi sladokusci, ki ljubijo dobro ribo, po vaseh ob Cerkniškem jezeru prišli na svoj račun.

Vendar s tem, ko je jezero usahnilo, še ni rečeno, da ni več

Ribiči so napravili jez na Cerkniškem jezeru

prečno dolžino 15 cm. Ob dokaj dobri organizaciji reševanja rib je ribičem uspelo rešiti okrog 40.000 mladice ščuke ter okrog 5000 mladice drugih vrst rib. Ribiška družina v Cerknici je prodala drugim ribičkim družinam po Sloveniji 18.000 mladice ščuke ter si tako zagotovila denarna sredstva za popravilo jezov in nabavo opreme za reševanje rib. Pri reševanju so odlovili tudi okrog 2000 kg rib za prodajo na trgu. Te ribe so bili predvsem lignji in ščuke, ki so jih prodali kupcem iz Cerknice in okolice po zelo ugodni ceni, saj so bile ščuke le po 8 N din za kilogram, lignji pa po 6 N din za kilogram. Poleg ribičev pa so skrivoma lovili ribe ob presihanju tudi

rib. Vse ribe, ki jih niso prodali, so vložili v stalne ribnike in potoke, ki se izlivajo v jezero. Ob presihanju pa je mnogo rib našlo zatočišče v izvrih, kjer preživijo sušno obdobje in se ob ponovnem naraščanju vode vrnejo v jezero.

Da je temu res tako, je veren dokaz to, da je ribe videti že za jezero v Režetu, ki ga je Ribiška družina v Cerknici obnovila in se je v njem že ob prvem deževju nabralo mnogo vode. Z njo pa so se pojavile tudi ribe. Če bo jezo vzdržal pritisk vode, se bo voda razlila po vsem Rešetu tja do Ušive loke in do mostu pri Goričici. Tedaj pa ne bo več suhih dni ne za ribe in ne za ribiče in kopalce. F. Tavželj

RAZPIS

Delavska univerza Cerknica razpisuje v letu 1969/70 naslednje izobraževalne oblike:

I. Šole

1. Osnovna šola za odrasle I. stopnje (5. in 6. razred) in II. stopnja (7. in 8. razred) v Cerknici in Starem trgu.
2. Šola za poklicne voznike motornih vozil v Cerknici.
3. Ekonomska srednja šola za odrasle I. letnik v Cerknici.
4. Tehniška srednja šola za odrasle — lesna stroka I. letnik.
5. Delovodska šola lesne in kovinske stroke, dvoletna po 6 mesecev.
6. Visoka ekonomska komercialna šola I. stopnje (izredni študij), vpis v sekcijo v Cerknici, ki jo je ustanovila VEKŠ Maribor.

Pogoji:

- Pod 1. Za II. stopnjo končana osnovnošolska obveznost in 6. razred oziroma 7. razred.
- Pod 2. Izpit C kategorije.
- Pod 3. Končana osnovna šola ali poklicna šola, da je v delovnem razmerju.
- Pod 5. Končana poklicna šola lesne oziroma kovinske stroke in ustrezno vodstveno mesto v delovni organizaciji.
- Pod 6. Končana srednja šola katerekoli stroke oziroma brez srednje šole s sprejemnim izpitom (po zakonu o visokošolskem študiju).

II. Tečaji

1. Jezikovni tečaji po avdiovizualni metodi — začetni in nadaljevalni: — italijanski, — nemški, — angleški jezik — en semester po 90 ur.
 2. Gospodinjsko-kuharski tečaji — 80-urni, povsod tam, kjer bo dovolj prijavljenih.
 3. Krojno-šiviljski tečaji »Bagat« — 80-urni.
- Delavska univerza bo v prihodnji izobraževalni sezoni organizirala še vrsto drugih izobraževalnih oblik, za katere bo zanimanje v delovnih organizacijah, oziroma družbeno-političnih organizacijah in pri posameznikih.
- Da bi dosegli zaželene uspehe, vabimo vse delovne organizacije in posameznike k sodelovanju za doseg smotrov na področju izobraževanja odraslih.

Prijave sprejema delavska univerza vsak dan razen ob sobotah.

Delavska univerza Cerknica

Godba na pihala pridno vadi

Kljub temu, da je bilo letos julija in avgusta zelo vroče so člani pihalnega orkestra redno hodili k vajam in pridno vadili. Če upoštevamo, da je orkester povsem amaterski in da ga sestavljajo godbeniki najrazličnejših poklicev in starosti potem je razumljivo, da je težko redno hoditi na vaje. Kljub tako raznoliki sestavi članov orkestra pa so bile vaje dobro obiskane.

Verjetno bo zanimivo povedati, zakaj godba kljub letnim počitnicam pridno vadi. Najvažnejši pogoji za normalno delovanje godbe na pihala so zadovoljiva finančna sredstva, stalni vodja godbe in tako težko pričakovani podmladek. Godba na pihala je od letošnje pomladi pod pokroviteljstvom koordinacijskega odbora sindikatov industrije Brest Cerknica. Le-ta skrbi za redno finančno pomoč ter za redno in normalno delovanje godbe. Že dve leti je stalni strokovni vodja

oziroma kapelnik cerkniške godbe Alojz Matičič, doma iz Slive pri Uncu. S svojo družino živi v Postojni in je učitelj glasbe na postojnski glasbeni šoli in šoli Frana Gerbiča v Cerknici. Zelo vzpodbudno za dobro delovanje godbe je, da ima tudi podmladek.

Jeseni 1967. leta smo s propagando in osebnim prizadevanjem zbrali 23 fantov starih od 10 do 15 let. Izmed njih je ostalo deset pridnih in požrtvovalnih fantov in kakor kaže bodo vsi zares dobri godbeniki. Vendar ni lahko biti dober godbenik, saj je treba imeti poleg talenta še ogromno dobre volje za dolga leta garaškega dela. Tudi letos mislimo s podobno akcijo nabrati fante, ki imajo veselje in zanimanje za takšno dejavnost. Ta dejavnost pa ima, kar je najvažnejše, tudi svojo vzgojno vlogo, saj vzgaja mlade ljudi v duhu sodobnega časa, od česar imajo korist sama godba, starši in posredno vsa

družba. Zaradi teh, dokaj ugodnih pogojev za delo, je godba pridno vadila vse leto, poleg tega pa je tudi nastopala. Skupaj z godbo Kovinoplastike iz Loža je nastopila na proslavi petdesetletnice ustanovitve sindikalne organizacije, ki je bila junija v Starem trgu pri Ložu. Cerkniška in loška godba sta sodelovali tudi ob odkritju spominske plošče generalu Rudolfu Maistru-Vojanovu, ki je bila julija na Uncu. Poleg tega je Cerkniška godba sodelovala tudi na proslavah 1. maja, dneva železničarjev in 60. letnice ustanovitve Gasilskega društva v Žirovnici. Vsi ti nastopi so zahtevali precej priprav, zato je godba redno in pridno vadila vse leto. Na vaje neredno prihajata le dva godbenika iz Tovarne ivernih plošč. Oba sta zaposlena na takih delovnih mestih, da delo težko pustita.

Konec na 6. strani

Brestov obzornik gostuje

15 let trgovsko - gostinskega podjetja Škocjan

V petnajstih letih je iz skromne prodajalne zraslo trgovsko-gostinsko podjetje Škocjan, ki dosega skoraj 3 milijarde starih dinarjev prometa in ima 146 zaposlenih.

Trgovsko-gostinsko podjetje Škocjan je nastalo v času, ko je naša trgovina komaj opustila tako imenovano garantirano preskrbo, se pravi, administrativno določeno razdeljevanje dobrin. V petnajstih letih je podjetje prehodilo naporno pot, na kateri se je bilo treba odreči marsičemu, pa tudi večjim zaslužkom. Edina pot uspešnega razvoja je bila, podjetje modernizirati in specializirati. Ob tem pa je bilo treba nenehno skrbeti za večjo kvaliteto uslug.

Danes vidimo, da se podjetje razen trgovske dejavnosti s 24 sodobnimi prodajalnami, ki so po vsej cerkniški občini, ukvarja tudi z gostinstvom. Sedaj ima 15 gostinskih obratov, ki prispevajo okroglo 17% v letnem prometu podjetja. Na Rakeku so odprli pekarno, modernizirali pa so tudi

oskrbo prebivalstva z mesom.

Podjetje se namerava v prihodnje še bolj posvetiti gostinski dejavnosti. Zato pripravljajo načrte za razširitev hotelskih zmogljivosti v Rakovem Škocjanu, ki naj bi jih realizirali z ustreznim poslovnim partnerjem. K programu sodi tudi ureditev Zelških jam, asfaltiranje ceste Unec-Rakov Škocjan in seveda šolanje gostinskih kadrov. V naslednjem šolskem letu bodo štipendirali na gostinskih šolah kar 44 učencev. Ze sedaj ima v podjetju blizu 60% zaposlenih gostinskih delavcev končano ustrezno poklicno šolo. Še bolje je v trgovski stroki, kjer je 90% takih kadrov.

Omeniti moramo še, da to podjetje uspešno sodeluje z devetimi sorodnimi organizacijami z ljubljanskega področja zlasti pri skupnih nastopih na tržišču in v združevanju sredstev.

Kolektivu trgovsko-gostinskega podjetja Škocjan čestitamo ob njegovi petnajstletnici in mu želimo uspešno delo v prihodnje!

F. Sterle

Delo krajevne skupnosti Rakek

Krajevna skupnost Rakek obsega naselja Rakek, Unec, Slivice in Ivanje selo ter sodi med največje krajevne skupnosti v občini.

Kakor vse druge krajevne skupnosti se tudi ona ukvarja s krajevnimi problemi in zahtevami in lahko trdimo, da ima pri tem precej uspeha.

V preteklih letih je bila glavna naloga osušitev oziroma ureditev odtoka vode z Rakovškega polja, ki je bilo po vsakem večjem deževju pod vodo. Uredili so kanale in jih speljali v tako imenovani Blatni dol, ki je naravna ponikva. Pri teh delih, ki se niso povsem končali, sta precej pomagali Kmetijska zadruga Cerknica in Vodna skupnost Ljubljana-Sava iz Ljubljane. Poleg tega osrednjega dela so opravljali še nujna sprotna dela: vzdrževanje krajevnih poti, javne razsvetljave, ureditev smetišč in ureditev pokopališč na Rakeku, Uncu in Ivanjem selu. Krajevna skupnost je prispevala za obnovo osnovnih šol na Rakeku in Uncu 40.000 dinarjev, poleg tega pa vsako leto finančno podpre, seveda v okviru možnosti, športne in druge družbene organizacije na svojem področju.

Letos pa je Krajevna skupnost izpeljala akcijo za asfaltiranje Trga padlih borcev in dela Ljubljanske ceste, nad katerima se zgrajajo domačini, turisti in poslovni ljudje, ki prihajajo na Rakek, ali pa se tu ustavljajo na poti. Globoke kotanje na cesti, prah in pozimi snežna brozga ovirajo normalni promet skozi Rakek.

Krajevna skupnost si je v programu za leto 1969 zastavila nalogo, da mora ta problem rešiti. Glavna ovira pa so bila finančna sredstva, ki jih sama krajevna skupnost nima dovolj, saj bo, predvidoma, asfaltiranje ceste od železniškega prelaza, celotnega Trga padlih borcev in dela Ljubljanske ceste, s preureditvijo kanalizacije, stalo okrog 400.000 dinarjev.

Predstavniki krajevne skupnosti so obiskali vrsto podjetij v naši občini in izven nje (v Čabru, Gerovem, Prezidu, Postojni in Ljubljani) in prosili za finančno pomoč glede na to, da tudi ta podjetja, bodisi prometno gravitirajo na Rakek, ali pa imajo svoje obrate ali predstavništva na Rakeku.

S pomočjo delovnih organizacij, z lastno udeležbo in s prispevkom prebivalcev Rakeka, je krajevna skupnost uspelo zbrati toliko sredstev, da bodo lahko v kratkem pričeli z delom. Največji problem, ki tare prebivalce krajevne skupnosti Rakek, je pre-

skrba z vodo, ki, kakor je znano, ni zadostna. Obenem pa je tudi nevarnost, da bo zaradi slabe vode nekega dne prišlo do bolezenske epidemije. Ta problem terja nujno rešitev, zato misli krajevna skupnost skupaj z Občinsko skupščino Cerknica pripraviti nov referendum za samoprисpevek občanov, da bi se tako stvar le premaknila z mrtve točke.

Krajevna skupnost ima v načrtu še ureditev mrliške vežice na Rakeku, nujne ureditve je potrebna Cesta heroja Iztoka, rešiti je treba tudi problem otroškega varstva. Celotna kanalizacija je v slabem stanju, saj po vojni še ni bila niti očiščena, kaj šele popravljena. To so v grobih obrisih potrebe Rakeka, toda tudi Unec in Ivanje selo imata še kup nerešenih problemov in krajevna skupnost namerava v prihodnje posvetiti več pozornosti potrebam teh dveh krajev.

Nalog v prihodnje torej ne bo manjkalo, primanjkovalo pa bo sredstev za uresničitev vseh načrtov. V preteklih letih je krajevna skupnost črpala sredstva iz lastnega gozda, toda sedaj je ta vir dohodkov usahnil, ker gozda nima več. Glavni vir dohodkov je sedaj prispevek občanov in delovnih organizacij za mestno zemljišče. Če bi vsi, ki so ta prispevek dolžni plačati, to res storili, bi krajevna skupnost zbrala letno okrog 40.000 dinarjev. Ker pa nekateri tega prispevka ne plačujejo, se zbere le okoli 20.000 dinarjev — vendar bo krajevna skupnost s posredovanjem Občinske skupščine Cerknica prek Okrajnega tožilstva v Ljubljani izterjala prispevek tudi od tistih, ki ga še niso plačali.

Če pogledamo, kaj predstavlja ta znesek v primeri s potrebami, vidimo, da bo treba precej truda in iznajdljivosti, da bi realizirali vsaj del programa.

P. Kovšca

Uspešne akcije krajevne skupnosti Grahovo

Krajevna skupnost Grahovo zajemala 1500 prebivalcev, od tega okrog 1000 volilcev. Soloobvezni otroci iz naselij Grahovo, Martinjak, Žirovnica, Lipseni, Gorenje Jezero, Laze, Bločice in Bloška Polica ter z Otoka že od leta 1964 obiskujejo popolno osnovno šolo v Grahovem. Šolski prostori pa so postajali iz leta v leto pretesni, pa tudi niso več ustrezali zahtevam o vzgoji učencev osnovnih šol. V zvezi s tem so občani na predlog organizacije SZDL na

svojih zborih volilcev sklenili povsem adaptirati šolsko stavbo, da bi pridobili nove učilnice in ostale prostore in tako omogočili šolski pouk vseh osem razredov v eni šolski izmeni. Gmotna sredstva za obnovo šole so prispevali občani. Nekateri so pripeljali pesek, les, drugi pa so dali denar. Odločili so se tudi, da se lahko finančna sredstva od prodaje lesa s površin bivših agrarnih skupnosti na Gorenjem Jezeru, Martinjaku in delno iz Grahovega izkoristi za obnovo šole. Stavba osnovne šole je stara nad sto let in je bila med drugo svetovno vojno močno poškodovana. Po osvoboditvi so jo obnovili, obenem pa so tudi zgradili nova stanovanja za učiteljsko v nekdanjem Sokolskem domu.

Obnova je stala 553.000 N din. Občani so se na zborih volilcev odločili, da bodo sredstva, pridobljena od prodaje lesa nekdanjih agrarnih skupnosti, namenili tudi za kanalizacijo okrog šole, postavitev spomenika žrtvam fašizma, delno za kanalizacijo v Martinjaku, popravilo vodovoda na Gorenjem Jezeru in za adaptacijo šolske zgradbe na Gorenjem Jezeru. Vsa ta gradbena dela pa so zahtevala novih 160.000 N din. Vsega tega ne bi bilo mogoče storiti brez poslovnega sodelovanja, ki ga je sklenila Krajevna skupnost in Skupščina občine s Kreditno banko in hranilnico v Ljubljani. Ta je na podlagi pologa Krajevne skupnosti 100.000 N din odstopila za dobo 15 let še svoja bančna sredstva v enakem deležu, vrača pa jih sedaj iz proračuna Skupščine občine Cerknica. Program o obnovitvi osnovne šole in zagotovitvi njenega obstanka je Krajevna skupnost v Grahovem, čeprav s težavami, uspešno realizirala.

Drugi del programa Krajevne skupnosti v Grahovem, je oskrba z vodo iz vodovodov za naselja, ki vodovodov nimajo. Obenem je treba poskrbeti tudi za kanalizacijo, izpopolniti elektrifikacijo, asfaltirati cesti IV. reda, oskrbovati pokopališča ipd. Občani v Žirovnici, Lipensju in na Bločicah so članom Sveta KS naložili nalogo, realizirati program o gradnji vodovoda. V ta namen so prispevali svoja sredstva v znesku 220.000 N din ali 44% od skupnih stroškov. Za vse tri vodovode pa je treba 500.000 N din. O tem, kje dobiti še 280.000 N din ali 56%, so razpravljali člani Sveta KS. Rešitev ni bila lahka, kajti povsod je vprašanje denarja povezano s kratkoročnimi ali dolgoročnimi bančnimi obveznostmi. Z dobro voljo in vztrajnostjo pa so uredili tudi ta vprašanja, in sicer s poslovnim sodelovanjem Vodne skupnosti Ljubljana — Sava, tovarne BREST Cerknica, Skupščino občine in Komunalno-stanovanjskim podjetjem v Cerknici. Vzemimo samo primer dvajsetih gospodarjev naselja Bločice. Le-ti so prispevali 66.440 N din svojih sredstev za vodovod, Komunalno-stanovanjsko podjetje Cerknica pa je dodalo ob sodelovanju s KBH še dodatna sredstva 156.953 N din. Gradnja vodovoda v Bločicah se že bliža h kraju in vasica Bločice bo kmalu dobila pitno vodo iz vodovodnih pip. Lani pa je bila asfaltirana tudi cesta II. reda. Seveda si vodovoda na Bločicah ne moremo misliti brez stalnih stroškov, ker bo treba črpati vodo z električnimi napravami. Potrošniki vode so se zavezali, da bodo redno plačevali vodarino, upravljalec vodovoda — Komunalno podjetje — pa se je obvezalo, da bo vzdrževalo vodovodne naprave in zagotavljalo stalno pitno vodo iz vodovoda. Tako so se dogovorili tudi občani v Žirovnici in Lipensju, le v Grahovem, Martinjaku in Gorenjem Jezeru se občani obotavljajo in se ne morejo odločiti, da bi plačevali porabo vode upravljalcu vseh vodovodov v cerkniški občini, ki je z odlokom Skupščine občine določeno Komunalno-stanovanjsko podjetje Cerknica. Posebno v Martinjaku hočejo obdržati staro vaško samoupravljanje in obdržati takšen vodovod, kot je, pa

čeprav nekatere hiše nimajo vode. Vodovod v Martinjaku bi lahko pričeli obnavljati že takoj spomladi leta 1970, seveda le ob pomoči, da bodo vaščani sprejeli ureditveni program in se zavezali, da bodo redno plačevali vodarino, kakor jo plačujejo potrošniki vode vodovoda Grahovo — Žirovnica, Lipsenj, v Ložu in Starem trgu, na področju Cerknice in Rakeka in kakor jo bodo tudi potrošniki vode v naselju Bločice.

Ureditveni program vodovoda Martinjak predvideva oskrbo z vodo vsem hišam, ki je sedaj nimajo, potrebnih pa bo, če prištevamo še ureditev kanalizacije, okrog 350.000 N din. Občani v Martinjaku o tem programu razpravljajo, odločili pa se še niso. S programom soglašajo le tovarna BREST, delavska menza in tri zasebna gospodinjstva. Naselje Martinjak se povečuje, saj je to leto v gradnji že šesta stanovanjska hiša, pričakovati pa je, da bodo delavci tovarne BREST še vnaprej gradili nove hiše in seveda potrebovali tudi vodo iz vodovoda.

K realizaciji programa Krajevne skupnosti Grahovo v tem letu je Skupščina občine Cerknica prispevala 13.500 N din, tovarna BREST v Martinjaku pa 20.000 N din. V tem letu ne bo mogoče urediti kanalizacije v Grahovem in verjetno tudi ne napeljati vodovodno omrežje iz Lipsenja za zaselek Sv. Stefan. Temu pa ni vzrok pomanjkanje denarnih sredstev, pač pa nesoglasje zainteresiranih občanov oziroma koristnikov kanalizacije in vodovodnega omrežja.

J. Silc

Delo krajevne skupnosti Cajnarje - Žilce

Kot najmlajšo, sedmo po vrsti v naši občini, so letos ustanovili krajevno skupnost Cajnarje-Žilce. Le-ta je bila še posebej potrebna, saj bo morala reševati komunalne in druge probleme na obsežnem področju raztresenih vasi in zaselkov.

Svet krajevne skupnosti si je zastavil obsežen dolgoročni program dela, ki naj bi ga postopoma uresničili s sredstvi občinskega proračuna in s prispevki prebivalstva. Najpomembnejše akcije krajevne skupnosti bodo usmerjene k prenovitvi slabega električnega omrežja, k popravilu poti, ureditvi naselij in podobno.

Sedaj opravljajo dela pri obnovitvi zidu pokopališča v Žilcah. S pomočjo občinske skupščine in občanov bodo popolnoma obnovili razpadajoče obzidje. Dela bodo veljala nad 30.000 N din. Začenja pa se tudi delo pri obnovitvi mostu proti vasi Ponikve pri Cajnarjih. Vrednost obeh del bo znašala nad 50.000 N din. Zanimivo je, da so domačini v Žilcah začeli na lastno pobudo popravljati gozdni kolovoz proti Otavam, tako da bo ta pot za silo prevozna tudi za avtomobile. Pobud in dobre volje je dovolj, premalo pa je sredstev in razumevanja za pomoč tem krajem.

F. Sterle

Pravnik odgovarja

Vprašanje: Ali ima delavec pravico, da nastopi redni letni dopust pri novi delovni organizaciji, če je na primer meseca februarja prišel iz druge, kjer letošnjega dopusta še ni izkoristil?

Odgovor: Vprašanje ni dovolj natančno, vendar boste lahko sami ugotovili, če imate pravico do letnega dopusta. Razlikujemo namreč primere, ko delavec ob prehodu iz ene delovne organizacije v drugo ni bil nepretrgoma zaposlen enajst mesecev, in primere, ko je ta pogoj že izpolnil.

V prvem primeru delavec pri prejšnji delovni organizaciji ni mogel izkoristiti letnega dopusta; to mu mora sedaj omogočiti delovna organizacija, kjer je zaposlen. Pogoj pa je, da je prišel iz ene v drugo v roku treh dni. Če je bil ta presledek večji, mora teči enajstmesečni rok znova od dne ponovne zaposlitve.

V drugem primeru, ko je delavec že izpolnil pogoj enajstmesečnega nepretrganega dela pri delovni organizaciji, kjer je bil prej zaposlen, mu mora le-ta omogočiti dopust na svoj račun. Dopustno pa je, da se prizadeji delovni organizaciji drugače dogovoriti.

Določbe o tem vsebuje TZDR v 63. členu, UL SFRJ 43/66, 52/66, 26/68 in 20/69. Z. Zabukovec

JANEZ VIPOTNIK V CERKNICI

Te dni se je mudil v Cerknici predsednik republiške konference SZDL Slovenije Janez Vipotnik.

Na občinski konferenci SZDL se je pogovarjal o problematiki gozdarstva in kmetijstva, gradnji moderne avtomobilske ceste Sentilj—Nova Gorica in o delu Socialistične zveze. F. Sterle

Godba na pihala pridno vadi

Nadaljevanje s 5. strani

Kljub temu pa kolektiv godbe na pihala pričakuje od vodstva Tovarne ivernih plošč več razumevanja, in da bo omogočil redno sodelovanje njenih delavcev-godbenikov. To bo v prid tudi celotnemu sestavu godbe. Za

njen napredek si prizadevamo že dolga leta, v zadnjem času pa smo dosegli tudi vidnejše uspehe. Za te uspehe se lahko zahvalimo predvsem večjemu razumevanju, ki so ga pokazale politične in javne ustanove.

A. Urh

Lani vroči Orient - letos Skandinavija

Malce nenavaden naslov, kajne? Naj ga pojasnim. Družba štirih, potovanj in doživetij željnih fantov, se je lani odločila za dolgo, dokaj tvegano pot v orientalske azijske dežele. Tvegana in neznana pot zato, ker nihče v naših slavnih potovalnih uradih ni znal povedati ničesar o teh deželah, kamor Jugoslavlani redkokdaj zaidejo. Orient s svojim, ponekod neznosno vročim podnebjem (45° C v senci), slabo obljudečnostjo, širnimi puščavami, nevarnimi insekti in plazilci, pomanjkanjem rastlinstva in vode, za nas nenavadno prehrano in drugimi nevšečnostmi ni ravno ugodno okolje za potovanje z avtomobilom. Skratka, pot v neznanost. Vendar je želja po novih spoznanjih (Evropa je več ali manj podobna našim deželam) premagala te pomisleke in v začetku julija smo se pogumno odpravili na pot proti vzhodu, ki se je po 24 dneh in 9070 prevoženih kilometrih brez večjih neugodnosti uspešno končala doma, v Cerknici.

Letos smo se po lanskim hudi pripeki v Iraku kanili ohladitvi v »hladni« Skandinaviji, ki pa ni bila, mimogrede povedano, prav nič hladna. Pri načrtovanju smo sicer prvotno imeli v mislih Španijo, vendar temperamentni Španci niso pokazali pravega razumevanja za takšne turistične želje Jugoslovanov, pa so k naši prošnji za vizum pripisali lakonični »ne«. Ni se nam izpolnila želja videti ognjevite španske plese in biokorbe v pristni nacionalni izvedbi.

»Nič zato, bomo šli gledat pa na zunaj hladne, sicer pa temperamentne Švedinje,« je modro, ob odobravanju prisotnih ugotovil Frenk.

Torej, odločitev je padla. Priprave so bile hitro pri kraju in na dan šoferjev, 13. julija, smo šli na pot, da bi čez Avstrijo in ZR Nemčijo dosegli Dansko, Švedsko in Norveško. Vračali pa naj bi se spet čez Dansko, ZR Nemčijo, DR Nemčijo, ČSSR in Avstrijo v domovino. Pri povratku so nam račune prekrizali Vzhodni Nemci, ki so nam sicer vljudno, zato pa nič manj odločno odklonili prehodni vizum, kar nam seveda ni vzbudilo najboljših obetov o tej deželi.

Naj se vrnem na začetek poti. Jesenice so bile še zadnja priložnost, da se pošteno najemo za dinarje, kajti konvertibilno področje za Jugoslovane ni ravno primerno ozemlje za gurmanske eksperimente. V Podkorenu so nas prijazni cariniki, ne da bi nas pregledali, odslovili s pozdravom in že smo se spuščali po severnih stenah Karavank v Avstrijo. Za prehod čez Alpe smo se poslužili novega, pred dvema letoma zgrajenega cestnega predora Felbertauern, ki je najkrajša zveza med Slovenijo in južno Nemčijo. — Za tistega, ki ne ve za ta prehod in bi se ga utegnil poslužiti, navajam nekaj osnovnih podatkov. Smer: Ljubljana—Beljak—Lienz—Felbertauern—Kufstein—München, največja višina: 1650 m, največji vzpon 10%, cena prehoda skozi tunel 130 šilingov, razdalja 407 km, od tega 90 km po štiripasovni avtomobilski cesti Kufstein—München. Cena velja za avto in potnike v njem.

Pred Münchnom je začelo v avtu nekaj škripati. Naslednjega dne so Nemci v Münchnu ugotovili, da je s kardanom našega Opela nekaj narobe in na njihov predlog so vstavili novega, kar nas je veljalo okroglih 130 DM.

Voznja München—Hamburg (okrog 800 km) po lepi štiripasovnici, autobahnu, je skrajša zanimiva, toda sčasoma postaja enolična, utrujajoča. »Ko bi imeli pri nas take ceste,« smo pomodrovali. Še sreča, da se jo da prevoziti s polno hitrostjo. Jugoslovanov ne srečujemo več. Ker se je dan nagibal k večeru, smo zavili v bližnji gozdček, ki nas je veselo presenetil. Našli smo obsežno rasti-

šče prav debelih borovnic. Ko smo se jih najedli, smo poiskali primeren kraj za šotor, nekaj še povečerjali in zaspali. Drugi dan — Hamburg. Kaj naj rečem o Hamburgu?

Vele mesto z lepo lego ob izlivu Labe v Severno morje. Staro hanzeatsko, trgovsko mesto. Lepe okrasne stavbe iz 17. stoletja pričajo o mogočnosti tedanjih hamburških trgovcev. Življenjski utrip vedno živahen, poslovni čez dan, zabavni zvečer in ponoči. Čudoviti gotski magistrat s 152 m visokim urnim stolpom. Stalna razstava živobarvnega cvetja, od tropskega do polarnega rastlinja, ki navduši še tako izbirčnega poznavalca naše okrasne flore. Posebnost pa je vsekakor nočni Hamburg — razvpiti Reeperbahn v okrožju St. Pauli z deklety v izložbah, kabareti, nočnimi klubi, kjer običajen strip-tease ne vleče več, pa si izmišljajo vsemogoče, da privabijo goste. Pred vsakim nočnim klubom stoji vratar, ki te hoče dobesedno na silo zvleči noter, kjer ti seveda ob non-stop programu pošteno olajšajo žep. Na vsakem koraku lahka dekleta — prostitucija je tu legalizirana — posebnost pa je spet »Eros center«, kamor ženske nimajo vstopa. Ves ta pristaniški živ-zav traja do zgodnjih jutranjih ur.

Ko sem se sprehajal ob obalah tega pristanišča, ki se kosa z največjimi na svetu, mi je misel nehote zašla v preteklost. Marsikateri naš človek, ki je šel iskat kruha in sreče v Ameriko, je mogoče iz tega pristanišča poslednjič zrl na staro celino. Nekako turobno in žalostno so mi v uše-

sih zazveneli Župančičevi stih: »Hamburg, Hamburg...«

Kakšen sloves nam je slivovka ustvarila v svetu, naj izpriča tale pogovor (v prevodu) z nekim preprostim Nemcem. Ko sem ga ustavil na cesti in pobaral, želeč dobiti neko informacijo, je takoj začutil, da smo tujci.

»Od kod pa ste?« je vprašal.

»Iz Jugoslavije.«

»O, iz Jugoslavije. O njej vem samo to, da ima dobro slivovko.«

»Nič drugega?« poizvedujemo za njegovim geografskim obzorjem.

»Ja, ja, Jugoslavija, šljivovic, dobra, ja, zelo dobra, mhm, močna,« se sam s seboj pomenkuje, še vedno ne vedoč, kam naj bi Jugoslavijo pravzaprav vtaknil, ampak pojma Jugoslavija-slivovka zna logično povezati. Ko mu še z izdatnim požirkom pristne slivovke dokažemo poreklo slivovke in nas samih, se mu usta razležejo do ušes od samega zadovoljstva in po ponovnem požirku se prijateljsko razidemo.

Pot proti Danski je lepa, valovita pokrajina za oko prijetna, črnilisaste krave na paši nas prepričujejo, da bomo kmalu v eni najbolj razvitih kmetijskih držav na svetu. Mimogrede se ustavimo še v Flensburgu, mestu v skrajnem severnem delu Nemčije, zadnjem zatočišču poslednje vlade Tretjega rajha admirala Dönitz, Hitlerjevega naslednika. Tu je »nepremagljiva« Nemčija doživela svoj drugi klavni konec v tem stoletju.

(Nadaljevanje prihodnjič)
J. Lavrenčič

Gradnja furnirnice Tovarne pohištva Cerknica

Od Cerknice do Bohinja in nazaj

Megleno in žalostno jutro ni napovedovalo lepega dne. Ker korajža velja, je skupina mladincev iz Tovarne pohištva Cerknica pogumno stopila v avtobus. Po programu, s katerim je bil nekaj dni pred izletom seznanjen vsak član, je bila pot vsem znana. Nekoliko se je zataknilo, kam z instrumenti Stalaktitov. Zadevo je hitro rešil šofer Toni in predlagal, da se za njih rezervirajo zadnji sedeži.

Prva postaja je bila v Begunjah na Gorenjskem. Gostilna Pri Jožlju je bila še zaprta. Ura še ni bila sedem. Gorenjci so pa znani kot natančni ljudje. Kam sedaj? Po načrtu smo imeli čas do osme ure, ko naj bi se nam odprla vrata Elana za napovedani obisk.

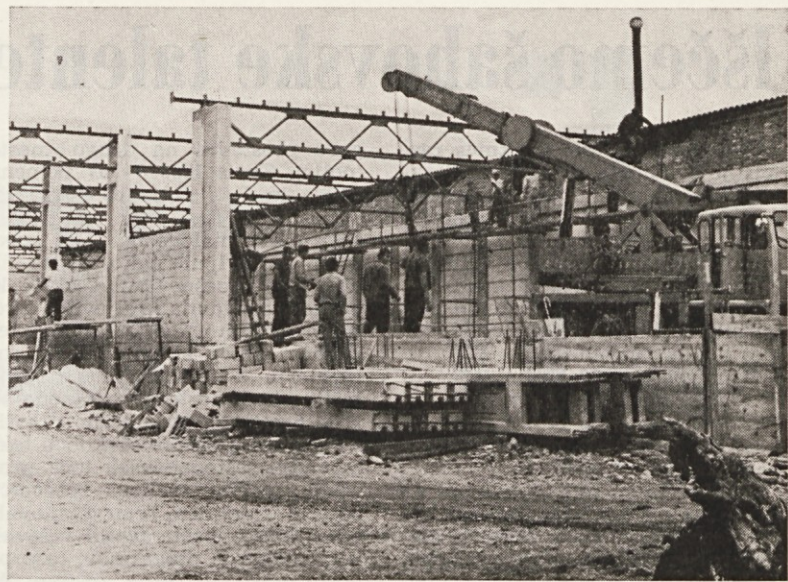
Mahnili smo jo kar na pokopališče talcev in v kratkih besedah obujali spomine na tiste čase, ko je na tistem mestu padlo nešteto žrtev.

Po krajšem okrepčilu pri Jožlju smo stopili do vhoda v tovarno športnega orodja Elan. Že ob prvih korakih v proizvodne prostore smo dobili zelo dober vtis. Vse je čisto, lepo urejeno in nas je posebej prijetno presenetilo, da noben delavec ni odvrnil pogleda od svojega dela.

Dva strokovnjaka iz tehničnega oddelka sta se zelo potrudila in nam natančno obrazložila proizvodni potek pri izdelavi smuč. Koliko raznovrstnih zapletenih del je potrebno, da so »dilce« sposobne za smuk! Večina nas je naštel več kot petindvajset delovnih operacij. Kaj ne bi, saj uporabljajo les le kot nekakšno dopolnilo! Osnova pa je aluminij in raznovrstna plastika.

Pozorni smo bili tudi na čolne iz plastike, ki jih izdelujejo v tovarni. Postali so že iskan izdelek pri nas in izven naših meja.

Pot nas je nato vodila na Bled.

Gradnja skladišča Tovarne pohištva Cerknica

Ogledali smo si muzej v gradu. Glava naše ekskurzije sta bila Janez in Miro, ki sta na parkirnem prostoru zaigrala nekaj poskočnih in od turistov požela obilo pohval.

Postalo je že vroče, zato je naš Toni pognal svoj »koleselj« proti Bohinju, da bi se čimprej malce ohladili.

V Bohinju nam je tovariš iz turističnega društva neverjetno hitro pokazal sobe in že smo brželi do končne postaje — v hotel Pod Voglom, kjer smo imeli rezervirano prehrano, naši glasbeniki pa napovedan večerni koncert.

Po izdatni večerji in daljšem uglaševanju instrumentov so Stalaktiti užgali prav poskočno, da se je zavrtelo staro in mlado. Na zadovoljstvo gostov so fantje igrali pozno v noč. In rezultat? Pohvalila jih je upravnica hotela in zaprosila, da bi pri njih igrali na Silvestrovo.

Kaj so menili ostali? Še niso videli tako dobrih godcev, ki pijejo samo mleko.

Na Veliko planino

V Tovarni pohištva Cerknica je že tradicija, da omogočijo članom kolektiva sindikalni izlet. Naši člani to možnost zelo radi izkoristijo, saj ni sobote, da bi ne bil avtobus napolnjen s člani Bresta, ki si želijo spoznati kraje naše ožje domovine. Dne 16. avgusta zjutraj, čeprav je deževalo, so na Veliko planino krenili delavci iz montaže. Pot, ki smo jo sami izbrali, je bila naslednja: Cerknica—Begunje—Rakitna—Ljubljana—Kamnik—Kamniška Bistrica—Brnik in nazaj. Že po poti je prenehalo deževati, razlegla se je pesem in smeh. Spotoma smo pobrali sodelavce iz Begunj in Rakitne. Pot nas je vodila naprej od Kamnika proti Veliki planini. Končno smo prispeli pod samo planino.

Čeprav je bila planina zavita v goste oblake, smo imeli svojevrsten doživljaj, ki nam bo prav gotovo ostal v lepem spominu. Popeljali smo se z gondolo 1400 m visoko nad previsom, tako visoko, da smo začutili spremembe v ušesih, toda tudi tega je bilo kmalu konec, ko smo zopet začutili pod nogami trda tla. Pred nami se je odprl lep razgled po Kamniku in njegovi okolici. Spustili smo se po obronkih planine in opazovali lepoto gor, planšarskih koč in druge planinske zanimivosti. Čas, ki je bil določen za povratek s pla-

nine v dolino, je kaj hitro minil. Obiskali smo tudi planinski dom. Nekateri so izgubili nekaj tisočakov, kar pa prav gotovo niso obžalovali. V planinah posebno dobro tekne jedača, kot pijača. Po vrnitvi iz Velike Planine smo šli v Kamniško Bistrico prav k izviru istoimenske rečice. Ta voda je izredno mrzla, ima lepo barvo in je kristalno čista. Kako čudovito bi bilo, ko bi v Cerknici imeli tako vodo.

Kljub utrujenosti in že malo lačni smo se napotili na Brnik. Zanimalo nas je, kakšen je veliki jekleni ptič. Toda šli smo zaman, samo dva majhna ptiča sta bila. Janez je rekel, da sta za na hrbet, da lahko vzletiš. No, to je povzročilo malo smeha in odpeljali smo se. V gostišču, kjer smo že prej naročili kosilo, smo se najedli pa tudi pijače ni primanjkovalo. Plesali smo, da je bilo kaj!

Kazalec na uri pa se je hitro pomikal naprej. Več zanimivosti smo videli. Videli smo spretnega šoferja, kako zna s svojim konjičkom zadeti zid gostilne, kako pade natararica s polno naloženim pladnjem... V obeh primerih se nismo smejali. Prehitro smo morali na pot proti Rakitni. Par ovinkov in že smo bili v Cerknici. Bilo je prijetno. Pa še drugič.

V. Šubić

Možnost izleta v San Marino

Mnogi si želijo ogledati najmanjšo in najstarejšo evropsko republiko San Marino.

Prav v tem mesecu je izredna priložnost za izlet tja.

Podjetje Globtour s posredovanjem Turističnega društva iz Postojne organizira dvodnevne izlete z odhodom iz Postojne v naslednjih dneh: 6., 13., 20. in 27. septembra ter 4. oktobra.

Odhod iz Postojne bo z avtobusom do Poreča, vožnja do Riminija pa bo z modernim hidrogliserjem. Do San Marina pa spet z avtobusom. Prav tako bi se vračali v Postojno.

Izlete organizirajo na individualne potne liste.

Vsi prevozi, prehrana in prenočišče ter drugi stroški organizacije znesejo 250 N din.

Iščemo šahovske talente

Šahovsko društvo Cerknica razpisuje I. odprto prvenstvo Cerknice — nagradno tekmovanje v reševanju šahovskih problemov in kombinacij. Diagrame z zastavljenimi nalogami bomo objavljali v Obzorniku do konca tega leta, ko bomo zbrali vse rezultate in razglasili najboljšje reševalce. Prvih pet bomo nagradili:

1. nagrada 100 N din
2. nagrada 80 N din
3. nagrada 60 N din
4. nagrada 40 N din
5. nagrada 20 N din

Tistim, ki bi radi sodelovali na tem zanimivem tekmovanju, pa ne poznajo šahovske notacije (zapisovanja potez), dajemo nekaj navodil:

Šahovske figure imajo svojo oznako (simbol), ki je sestavni del zapisovanja pozicije.

guro prestavili na drugo mesto (polje). Zapis **Ke6 — d7** pomeni, da je kralj s polja e6 stopil na polje d7.

Današnje naloge ne bodo težke in so sestavljene tako, da se jih bo lahko uspešno lotil vsakdo, ki pozna starodavno kraljevsko igro. V naslednjih številkah bomo težavnost nalog stopnjevali. V sorazmerju s težavnostno stopnjo rešitve bodo le-te ovrednotene od 2 do 5 točk za posamezno pravilno rešitev. Tako bo ob koncu tekmovanja seštevek vseh točk pravih rešitev vsakega reševalca odločal o vrstnem redu tekmovalec. Naloge boste lahko reševali neposredno iz diagramov, laže pa boste našli ustrezne rešitve, če boste pozicije prenesli na šahovnico. Vedeti morate še to, da je vedno na potezi (začetni) beli.

sicer bi bilo še več nezadovoljnih.

V zdraviliščih so bili zadovoljni prav vsi, razen dveh, ki pravita, da se nista počutila toliko boleha, da bi se morali okoli njiju sukati zdravniki.

Izkušnje z rezervacijami letovanj v zadnjih letih kažejo, da nimamo prave poti v organizaciji letnih oddihov. Vsa zadeva je še bolj zamotana, ker ni regresov.

Vsekakor je treba že do konca tega leta izdelati nekakšen sistem, ki nam bo omogočil sklepati pogodbe za letovanje že v mesecu februarju, ko še ni takega navala. Treba pa je seveda natančno vedeti, kje in v katerem času hoče kdo letovati.

Ravno tako je treba najti določeno obliko varčevanja za letni oddih, ki bi se pričelo že v začetku januarja v naslednjem letu. To sta temeljna pogoja za večje zadovoljstvo, boljši odziv in lažje poslovanje.

Š. Bogovčič

Kulturna dejavnost v Cerknici, vendar ne danes...

Ali veste...

...da člani našega ansambla Stalaktiti na svojih nastopih gasio žejo z mlekom? Na zadnji prireditvi v Bohinju so ga popili kar osem litrov, na žalost gostov, ki so morali zjutraj srebat čaj.

...da se je naša pavja družina devetih članov v zelo kratkem času zmanjšala na tri?

Oskrbnik trdi, da so jih baje pokončali avtomobili, ki drviijo tam mimo.

IN MEMORIAM

Pretrsla nas je vest, da je v vodah Cerkniškega jezera 16. avgusta 1969 utonil član našega kolektiva, tovariš Miodrag Radojević, rojen 21. 6. 1924. V našem podjetju je delal nad 5 let, nazadnje v TP Martinjak. Med sodelavci je bil priljubljen in ga bomo ohranili v trajnem spominu.

BRESTOV OBZORNIK — GLASILO KOLEKTIVA BREST CERKNICA — Glavni in odgovorni urednik Danilo Mlinar — Urejuje uredniški odbor: Štefan Bogovčič, Vojko Harmel, Franc Hvala, Tone Kebe, Jože Klančar, Jožica Matičič, Danilo Mlinar, Ivo Štefan, Valentin Šubic, Franc Tavželj, Dušan Trovovšek in Magda Urbanc — Tiska Železniška tiskarna, Ljubljana

Ozirnica in okoli nje

Kot vsako leto bomo tudi to jesen članom kolektiva poskrbeli za ozirnico. Da ne bi bilo najrazličnejših zapetljajev in zamud, bodo poslovne enote zbrale najkasneje do petnajstega septembra resne naročnike za ozirnico.

Po želji bomo dobavili krompir, fižol, jabolka, čebulo in kostanj. Resnost naročil omenjamo zato, ker je lani ostalo več kot tona jabolk, ki jih naročniki niso dvignili. Mogoče je temu botrovala dobra letina pri nas, vendar je potrebno, da vsak že vnaprej planira, kolikšno količino posameznih sadežev bo dejansko potreboval. Podobno je bilo s premogom, ki je bil dobavljen že v aprilu. Ker ga naročniki kljub urgenci DURA niso redno odvažali, ga je okoli tona propadlo. Ponovno naročilo je na osnovi dodatnih prijav opravljeno prejšnji mesec. To sicer ni nič hudega, toda trpi žep nas vseh, saj je sedaj premog veliko dražji kot pa je bil v aprilu, ko so še veljali regresi.

Š. Bogovčič

Rakarji pozor!

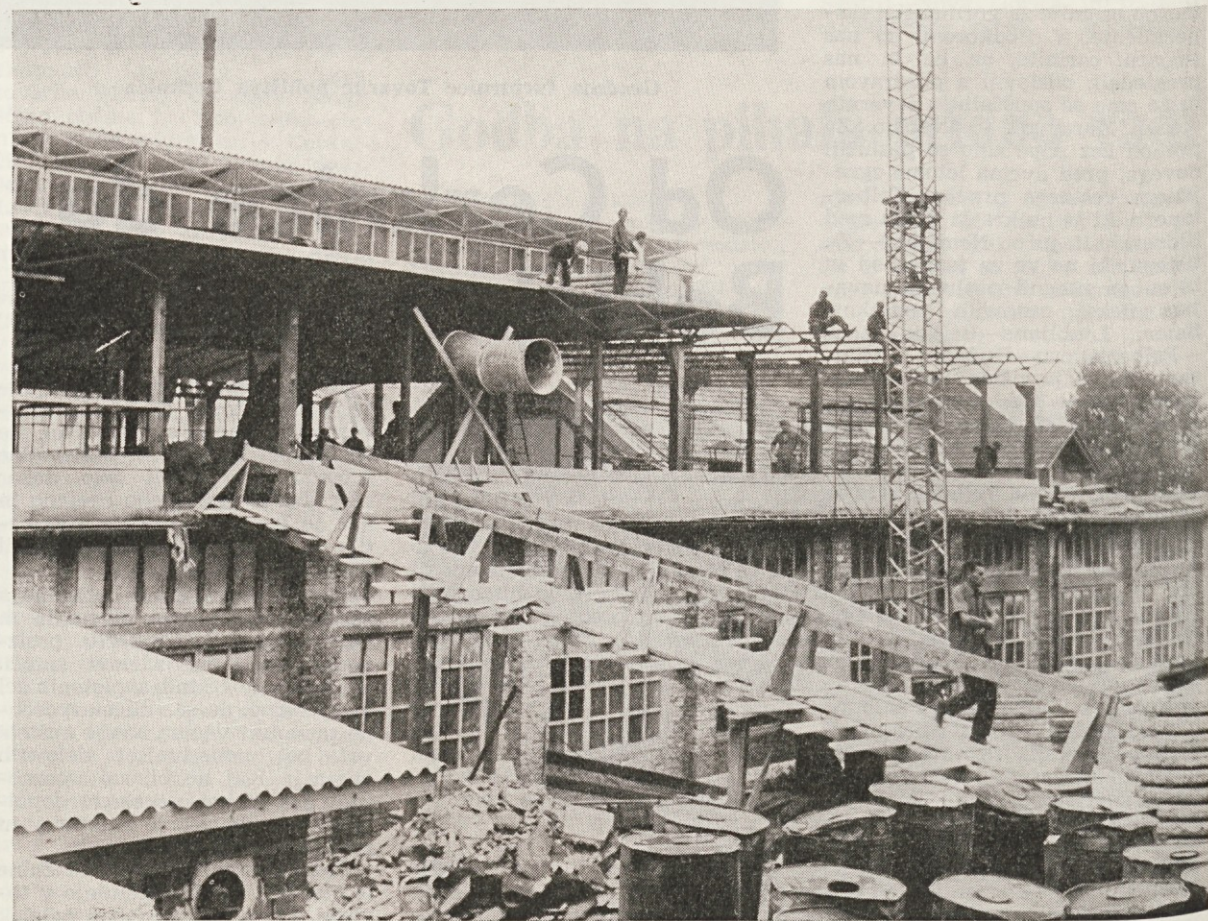
Da so raki res draga specialiteta, nam pove naslednji primer. V času, ko jezero usiha, skuša staro in mlado kaj ujeti. Podoben misli je bil tudi ljubitelj rakov iz Grahovega. V usihajoči luknji mu je po napornem lovu nazadnje le uspelo upleniti deset rakov. Toda glej zlomka! Ko je prilezel iz jame z malho v roki, sta ga čakala dva možakarja in mu pod nos pomolila račun št. 647, potrjenega s štampiljko Zavoda za ribištvo iz Ljubljane. Na računu je bilo napisano: »Za deset rakov 100 novih dinarjev.« Rakova pečena torej le ni čisto poceni.

Š. Bogovčič

Kam v septembru?

Od enajstega do enaindvajsetega septembra bo v Zagrebu svetovno znani velesejem, na katerem bodo razstavljeni tudi proizvodi našega podjetja.

Priporočamo odhod iz Cerknice v zgodnjih jutranjih urah in vožnjo do Zagreba skozi Ljubljano s postankom v Trebnjem za odmor in zajtrk. Vračali naj bi se iz Zagreba skozi Novo mesto v

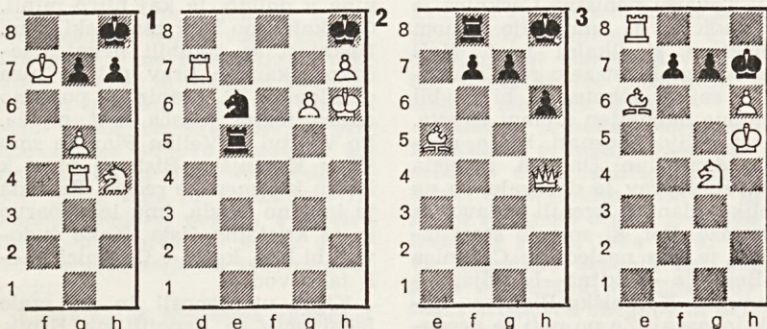
Novo ostrežje Tovarne pohištva Martinjak

Beli			Črni	
Znak	ime figure:	okrajšava:	Znak	
	Kralj	K		
	Dama	D		
	Trdnjava	T		
	Lovec	L		
	Skakač	S		
	Kmet			

Šahovska plošča ima osem vodoravnih vrst (linij), ki potekajo z leve na desno (horizontale) in osem navpičnih (vertikale). Horizontalne so oštevilčene od 1 do 8 — od spodaj navzgor, vertikale pa z abecednimi znaki od a do h. Tako je na šahovnici mogoče določiti pozicijo (mesto) vsake figure. Na primer: **Ke6** — pomeni,

št. 1 — 2 točki
Beli: Kf7, Tg4, Sh4, g5
Črni: Kh8, g7, h7
mat v 2. potezi

št. 2 — 2 točki
Beli: Kh6, Td7, g6, h7
Črni: Kh8, Te5, Se6
mat v 2. potezi

št. 3 — 2 točki
Beli: Dh4, Le5
Črni: Kh8, Tf8, f7, g7, h6
mat v 2. potezi

št. 4 — 2 točki
Beli: Kh5, Te8, Le6, Sg4, h6
Črni: Kh7, f7, g7
mat v 2. potezi

Rešitve pošljite najkasneje do 12. septembra na naslov: Uredništvo Brestovega obzornika z označbo: »Šahovski problemi in kombinacije«.

I. Štefan

Letos smo letovali

Sezona letošnjih dopustov je pri kraju. Splošna služba je z rezervacijami omogočila, da je na enajstih krajih letovalo 71 članov kolektiva in 20 njihovih družinskih članov.

Največ prijav je bilo za Crikvenico in Rovinj.

Na osnovi pravilnika za povrnitev stroškov oddiha zdravstveno šibkejšim članom kolektiva, so bila rezervirana mesta v Dolenjskih in Šmarjeških Toplicah, Dobrni in Rogaški Slatini. Iz posameznih poslovnih enot je letovalo naslednje število članov

kolektiva: Skupne službe 13, TP Cerknica 44, TP Martinjak 8, TLI Stari trg 5 in iz Iverke en član.

Posamezniki so nam o letovanju povedali:

V Rovinju so stanovanja, plaža in hrana zelo dobri, le Turistično društvo bi moralo biti pri razporeditvi privatnih sob.

Tudi v Crikvenici so se zelo dobro počutili. Motil jih je samo nočni hrup avtomobilov. Najbolj so pohvalili Kaštel pri Splitu, grajali pa Volparijo. Vsa sreča, da za ta kraj ni bilo več prijav,